

Uradni list

Evropske unije

L 6

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 53

9. januar 2010

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

- ★ **Uredba Komisije (EU) št. 15/2010 z dne 7. januarja 2010 o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 689/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o izvozu in uvozu nevarnih kemikalij ⁽¹⁾ 1**

Uredba Komisije (EU) št. 16/2010 z dne 8. januarja 2010 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 6

SKLEPI

2010/12/EU:

- ★ **Sklep Komisije z dne 5. januarja 2010 o izvzetju nekaterih finančnih storitev v poštnem sektorju v Italiji iz uporabe Direktive 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetske in transportnem sektorju ter sektorju poštnih storitev (notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 10382) ⁽¹⁾ 8**

Cena: 3 EUR

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP*(Nadaljevanje na naslednji strani)*

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

POSLOVNIKI

★ Odbor regij – Poslovník	14
---------------------------------	----

IV Akti, sprejeti pred 1. decembrom 2009 v skladu s Pogodbo ES, Pogodbo EU in Pogodbo Euratom

2010/13/ES:

★ Odločba Komisije z dne 30. septembra 2009 o državni pomoči št. C 2/09 (ex N 221/08 in N 413/08) Nemčije za posodobitev splošnih pogojev za kapitalske naložbe (notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 7387) ⁽¹⁾	32
--	----

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 15/2010

z dne 7. januarja 2010

o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 689/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o izvozu in uvozu nevarnih kemikalij

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 689/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o izvozu in uvozu nevarnih kemikalij ⁽¹⁾ ter zlasti člena 22(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 689/2008 izvaja Rotterdamsko konvencijo o postopku soglasja po predhodnem obveščanju (postopek PIC) za nekatere nevarne kemikalije in pesticide v mednarodni trgovini, ki je bila podpisana 11. septembra 1998 in je bila v imenu Skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 2003/106/ES z dne 19. decembra 2002 o odobritvi Rotterdamske konvencije o postopku soglasja po predhodnem obveščanju za določene nevarne kemikalije in pesticide v mednarodni trgovini v imenu Skupnosti ⁽²⁾.
- (2) Prilogo I k Uredbi (ES) št. 689/2008 je treba spremeniti, da bi se upošteval ureditveni ukrep za nekatere kemikalije, sprejet v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemika-

lije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES ⁽³⁾, Direktivo Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ⁽⁴⁾ in Direktivo 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet ⁽⁵⁾.

- (3) Odločeno je bilo, da se snovi 1,3-dikloropropen, benfurakarb in trifluralin ne vključijo kot aktivne snovi v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS in se tako ne smejo uporabljati kot pesticidi ter jih je zato treba dodati na seznama kemikalij, ki sta vključena v dela 1 in 2 Priloge I k Uredbi (ES) št. 689/2008. Ker so bili vloženi novi zahtevki, zaradi katerih bodo potrebne nove odločitve o vključitvi v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS, se te aktivne snovi ne smejo dodati na seznam kemikalij iz dela 2 Priloge I k Uredbi (ES) št. 689/2008, dokler ne bodo sprejete nove odločitve o statusu teh kemikalij.
- (4) Odločeno je bilo, da se snov metomil ne vključi kot aktivna snov niti v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS niti v priloge I, IA ali IB k Direktivi 98/8/ES in se tako ne sme uporabljati kot pesticid ter ga je zato treba dodati na seznama kemikalij, vključena v dela 1 in 2 Priloge I k Uredbi (ES) št. 689/2008. Ker je bil vložen nov zahtevek, zaradi katerega bo potrebna nova odločitev o vključitvi v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS, se ta aktivna snov ne sme dodati na seznam kemikalij iz dela 2 Priloge I k Uredbi (ES) št. 689/2008, dokler ne bo sprejeta nova odločitev o statusu te kemikalije.

⁽¹⁾ UL L 204, 31.7.2008, str. 1.

⁽²⁾ UL L 63, 6.3.2003, str. 27.

⁽³⁾ UL L 396, 30.12.2006, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 230, 19.8.1991, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 123, 24.4.1998, str. 1.

- (5) Odločeno je bilo, da se diazinon, diklorvos in fenitrotrion ne vključijo kot aktivne snovi v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS in je tako uporaba teh snovi kot pesticidov strogo omejena ter jih je zato treba dodati na seznam kemikalij v del 2 Priloge I k Uredbi (ES) št. 689/2008, saj so skoraj vse njihove uporabe prepovedane, kljub temu, da so bile te snovi že opredeljene in priglašene za presojo v skladu z Direktivo 98/8/ES ter lahko države članice še naprej lahko izdajajo dovoljenja zanje, dokler ne bo sprejeta odločitev v skladu z navedeno direktivo.
- (6) V členu 8(2) Direktive 91/414/EGS je določeno, da lahko država članica v dvanajstih letih registrira za dajanje v promet fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo nekatere aktivne snovi. Ta rok je bil podaljšan z Uredbo Komisije (ES) št. 2076/2002 z dne 20. novembra 2002 o podaljšanju roka iz člena 8(2) Direktive Sveta 91/414/EGS in o ne vključitvi nekaterih aktivnih snovi v Prilogo I k navedeni direktivi ter o odvzemu registracij za fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo te snovi⁽¹⁾. Ker pa vključitev aktivnih snovi azinfos-metil in vinklozolin v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS pred potekom navedenega roka ni bila odobrena, so morale države članice z učinkom od 1. januarja 2007 preklicati nacionalne registracije za fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo navedeni snovi. Zato se aktivni snovi azinfos-metil in vinklozolin ne smeta uporabljati kot pesticida in ju je treba dodati na seznam kemikalij, ki je vključen v del 2 Priloge I k Uredbi (ES) št. 689/2008.
- (7) Odločeno je bilo, da se z različnimi ukrepi strogo omeji uporaba snovi fenarimol, metamidofos in procimidon, med drugim tudi tako, da se navedene aktivne snovi le za zelo kratko obdobje vključijo v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS. Po preteku tega obdobja navedenih aktivnih snovi ni več dovoljeno uporabljati, kar pomeni, da so prepovedane v skupini „pesticidi“ in jih je treba torej dodati na seznam kemikalij iz delov 1 in 2 Priloge I k Uredbi (ES) št. 689/2008.
- (8) Odločeno je bilo, da se z Direktivo Komisije 2003/112/ES z dne 1. decembra 2003 o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS vključi parakvat kot aktivno snov v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS⁽²⁾. Vendar je bila Direktiva Komisije 2003/112/ES dne 11. julija 2007 razveljavljena s sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti v primeru T-229/04⁽³⁾, zato je to aktivno snov prepovedano uporabljati kot pesticid in jo je treba dodati na seznam kemikalij iz delov 1 in 2 Priloge I k Uredbi (ES) št. 689/2008.
- (9) Odločeno je bilo, da se pod določenimi pogoji iz Odločbe Komisije 2007/322/ES z dne 4. maja 2007 o določitvi zaščitnih ukrepov glede uporabe fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo tolilfluaniid in povzročajo onesnaženje pitne vode⁽⁴⁾, omeji uporaba fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo snov tolilfluaniid. Poleg tega se je industrija odločila, da fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo aktivno snov tolilfluaniid, umakne s trga, da se zavaruje zdravje ljudi, zato je to aktivno snov prepovedano uporabljati v podskupini pesticidov v skupini fitofarmacevtskih sredstev. Prepoved v tej podskupini velja za strogo omejitev v skupini „pesticidi“, zato je treba aktivno snov dodati na seznam kemikalij iz delov 1 in 2 Priloge I k Uredbi (ES) št. 689/2008.
- (10) Odločeno je bilo, da se diuron vključi kot aktivna snov v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS in je tako ni več prepovedano uporabljati v podskupini „pesticidi“ skupine fitofarmacevtskih sredstev. Zato je treba aktivno snov črtati iz dela 1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 689/2008.
- (11) Vložen je bil nov zahtevek za aktivne snovi kaduzafos, karbofuran, karbosulfan in haloksifop-R, zaradi česar bo potrebna nova odločitev o vključitvi v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS in zato je treba kemikalije črtati s seznama kemikalij iz dela 2 Priloge I k Uredbi (ES) št. 689/2008. Odločitev o vključitvi na seznam kemikalij iz dela 2 Priloge I ne sme biti sprejeta, dokler ne bo na voljo nova odločitev o statusu snovi iz Direktive 91/414/EGS.
- (12) Prilogo I k Uredbi (ES) št. 689/2008 je zato treba ustrezno spremeniti.
- (13) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 133 Uredbe (ES) št. 1907/2006 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga I k Uredbi (ES) št. 689/2008 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

⁽¹⁾ UL L 319, 23.11.2002, str. 3.

⁽²⁾ UL L 321, 6.12.2003, str. 32.

⁽³⁾ UL C 199, 25.8.2007, str. 32.

⁽⁴⁾ UL L 119, 9.5.2007, str. 49.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 7. januarja 2010

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA

Priloga I k Uredbi (ES) št. 689/2008 se spremeni:

1. Del 1 se spremeni:

(a) dodajo se naslednji vpisi:

Kemikalija	Št. CAS	Št. Einecs	KN	Podskupina (*)	Omejitev uporabe (**)	Države, za katere se obveščanje ne zahteva
„1,3-dikloropropen ⁽²⁾	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p(1)	b	
benfurakarb	82560-54-1		2932 99 00	p(1)	b	
fenarimol +	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p(1)	b	
metamidofos ⁽³⁾ +	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p(1)	b	
metomil	16752-77-5	240-815-0	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
parakvat +	4685-14-7	225-141-7	2933 39 99	p(1)	b	
procimidon +	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p(1)	b	
tolilfluaniid +	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p(1)	b	
trifluralin	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p(1)	b	

⁽²⁾ Ta vnos ne vpliva na obstoječi vnos za cis-1,3-dikloropropen (št. CAS: 10061-01-5).

⁽³⁾ Ta vnos ne vpliva na obstoječi vnos za topne tekoče pripravke metamidofosa, ki vsebujejo več kot 600 g aktivne snovi/l.“

(b) črta se naslednji vpis:

Kemikalija	Št. CAS	Št. Einecs	KN	Podskupina (*)	Omejitev uporabe (**)	Države, za katere se obveščanje ne zahteva
„Diuron	330-54-1	006-015-00	2924 21 90	p(1)	b“	

2. Del 2 se spremeni:

(a) dodajo se naslednji vpisi:

Kemikalija	Št. CAS	Št. Einecs	KN	Skupina (*)	Omejitev uporabe (**)
„azinfos-metil	86-50-0	201-676-1	2933 99 80	p	b
diazinon	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p	sr
diklorvos	62-73-7	200-547-7	2919 90 00	p	sr
fenarimol	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p	b
fenitrotion	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p	sr
metamidofos (1)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p	b
parakvat	1910-42-5	217-615-7	2933 39 99	p	b
procimidon	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p	b
tolilfluamid	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p	sr
vinklozolin	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p	b

(1) Ta vnos ne vpliva na vnos v delu 3 Priloge I za topne tekoče pripravke metamidofosa, ki vsebujejo več kot 600 g aktivne snovi/l.“

(b) črtajo se naslednji vpisi:

Kemikalija	Št. CAS	Št. Einecs	KN	Skupina (*)	Omejitev uporabe (**)
„kadusafos	95465-99-9	ni podatkov	2930 90 85	p	b
karbofuran	1563-66-2	216-353-0	2932 99 85	p	b
karbosulfan	55285-14-8	259-565-9	2932 99 85	p	b
haloksifop-R (haloksifop-P-metil ester)	95977-29-0 (72619-32-0)	ni podatkov (406-250-0)	2933 39 99 (2933 39 99)	p	b“

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 16/2010**z dne 8. januarja 2010****o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 138(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Uredba (ES) št. 1580/2007 ob uporabi rezultatov večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, v skladu s katerimi Komisija določi pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XV k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 138 Uredbe (ES) št. 1580/2007 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 9. januarja 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 8. januarja 2010

*Za Komisijo,
za predsednika po pooblastilu*

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.⁽²⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.

PRILOGA

Pavšalne uvozne vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretjih držav ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	MA	51,7
	TN	104,3
	TR	85,9
	ZZ	80,6
0707 00 05	EG	174,9
	JO	115,2
	MA	79,4
	TR	129,4
	ZZ	124,7
0709 90 70	MA	99,2
	TR	109,6
	ZZ	104,4
0805 10 20	EG	46,1
	IL	56,2
	MA	42,4
	TR	54,3
	ZZ	49,8
0805 20 10	MA	73,9
	TR	64,0
	ZZ	69,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	51,7
	IL	71,3
	JM	118,7
	MA	88,8
	TR	76,7
	US	75,0
	ZZ	80,4
0805 50 10	EG	74,9
	MA	65,5
	TR	63,3
	ZZ	67,9
0808 10 80	CA	84,4
	CN	86,0
	MK	25,2
	US	110,5
	ZZ	76,5
0808 20 50	CN	54,9
	US	110,2
	ZZ	82,6

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

SKLEPI

SKLEP KOMISIJE

z dne 5. januarja 2010

o izvzetju nekaterih finančnih storitev v poštnem sektorju v Italiji iz uporabe Direktive 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetske in transportnem sektorju ter sektorju poštne storitve

(notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 10382)

(Besedilo v italijanskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2010/12/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

vajo različne finančne storitve, ki jih opravlja Poste. Vsaka od štirih zahtev v skladu s členom 30(4) zadeva različne finančne storitve, ki so bile razporejene v štiri različna poglavja. Storitve, opisane v zahtevah, so:

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetske in transportnem sektorju ter sektorju poštne storitve⁽¹⁾ in zlasti člena 30(4) in (6) Direktive,

(a) zbiranje prihrankov ljudi prek tekočega računa (v nadaljnjem besedilu: varčevanje);

(b) posojanje v imenu bank in akreditiranih finančnih posrednikov (v nadaljnjem besedilu: financiranje). Glede na opis bi ta skupina storitev zajemala predvsem delovanje Poste kot distributerja tretje osebe za:

ob upoštevanju štirih zahtev, ki jih je Italijanska republika poslala po e-pošti, prejetih 8. julija 2009,

— posojanje (zlasti za hipoteke in posojila),

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za javna naročila,

ob upoštevanju naslednjega:

— potrošniški kredit in

I. DEJSTVA

(1) Komisija je 8. julija 2009 prejela štiri zahteve Italije v skladu s členom 30(4) Direktive 2004/17/ES, ki so bile Komisiji predložene z e-pošto. Komisija je 24. septembra 2009 po elektronski pošti zaprosila za dodatne informacije, ki so jih italijanski organi po podaljšanju začetnega roka poslali po e-pošti 16. oktobra 2009.

— finančni zakup;

(2) Zahteve, ki jih je predložila Italijanska republika v imenu Poste Italiane S.p.A. (v nadaljnjem besedilu: Poste), zade-

(c) naložbene storitve in dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: naložbe). Glede na opis ta skupina storitev poleg skrbništva in upravljanja finančnih instrumentov zajema stopnjo na koncu verige (distribucijo) za:

⁽¹⁾ UL L 134, 30.4.2004, str. 1.

— izdajo finančnih instrumentov (zlasti obveznic) in

- izdajo dopolnilnih pokojninskih in finančnih/zavarovalnih produktov (zlasti osebnih pokojninskih polic);
- (d) plačilne storitve in storitve denarnih nakazil (v nadaljnjem besedilu: plačila). Glede na opis ta skupina storitev zajema dve različni kategoriji, in sicer:
- plačilne storitve, opredeljene kot storitve, ki vključujejo storitve kreditnih in plačilnih kartic, ter
- storitve denarnih nakazil, ki vključujejo mednarodni prenos sredstev prek sistema Eurogiro ali z mednarodnim denarnim nakazilom in prenos sredstev v Italiji s poštnim denarnim nakazilom.
- (3) Zahtevi sta priložena sklepa neodvisnega nacionalnega organa (Autorità per la vigilanza sui contratti pubblici di lavori, servizi e forniture – italijanski nadzorni organ za javna naročila). Nadzorni organ v končnem sklepu z dne 12. novembra 2008 poudarja, da če se ugotovi, da člen 30(1) velja za nekatere ali vse zadevne storitve, so potrebni posebni nadzorni ukrepi za zagotovitev nadaljnje ustrezne uporabe pravil javnega naročanja Skupnosti za vsa naročila, ki jih opravi Poste, za namen opravljanja dejavnosti, ki niso dejavnosti, za katere se ugotovi veljavnost člena 30(1). V sklepu je torej ugotovljeno, da mora Poste sprejeti ustrezne ukrepe za ločevanje javnih naročil glede na dejavnosti, za katere so namenjena.
- (4) Zahtevi je priloženo tudi mnenje neodvisnega nacionalnega organa, Autorità garante della concorrenza e del mercato (italijanski organ, pristojen za konkurenco). Organ poudarja splošno odprtost italijanskega finančnega sektorja z več kot 800 bankami, več kot 80 bančnimi skupinami in več kot 170 podjetji, ki delujejo v zavarovalniškem sektorju, od katerih je 68 podjetij dejavnih ponudnikov življenjskih zavarovanj, 77 ponudnikov neživljenjskih zavarovanj in 17 ponudnikov obeh vrst zavarovanj. Značilnost tega sektorja so tudi razmeroma nizke stopnje koncentracije, saj so skupni tržni deleži petih največjih skupin leta 2007 znašali približno 51,5 % v bančnem sektorju in 53 % v zvezi z vsemi panogami življenjskih zavarovanj. Organ v splošnih pripombah poudarja tudi dejstvo, da Poste zagotavlja finančne storitve prek distribucijskega omrežja, ki temelji na poštnem poslovanju, pri čemer je to zelo obsežno in ni primerljivo s poslovanjem nobenega drugega subjekta. Omrežje obsega približno 14 000 poštinih uradov⁽¹⁾, medtem ko ima vodilna bančna skupina v Italiji v celotnem omrežju nekaj več kot 6 000 podružnic.
- (5) Organ je na podlagi delovanja na področju združitve bank pripravil podrobne pripombe k različnim storitvam, ki jih zajema zahteva, in ugotavlja: „Postopek, ki ga je sprožila družba Poste Italiane, zadeva širok obseg dejavnosti, ki spadajo v bančni in zavarovalniški sektor ter sektor upravljanja prihrankov. V zvezi s temi sektorji, do katerih je mogoče dostop obravnavati kot neomejen, je organ, pristojen za konkurenco, ugotovil prave značilnosti odprtih trgov [...] V teh okoliščinah se Poste Italiane obravnava kot posebni subjekt, in sicer zaradi regulativnih omejitev, s katerimi se urejajo storitve Bancoposta, in baze strank, za katere deluje. To potrjujejo precedensi organa, v skladu s katerimi Poste Italiane nikoli ni bila popolnoma izenačena z bankami ali drugimi finančnimi posredniki, ki delujejo na zadevnih trgih. O storitvah Bancoposta se na splošno ugotavlja, da so bolj dopolnilo in podobne storitvam bank kot njihovo nadomestilo [...], kljub posebni naravi Poste Italiane, sklepa se, da je mogoče zagotavljanje bančnih, finančnih in zavarovalniških storitev v Italiji obravnavati, kot bi se opravljale na trgih z neomejenim dostopom, na katerih delujejo različni subjekti in na katerih so stopnje koncentracije primerljive z evropskim povprečjem.“
- (6) Kljub temu je italijanski organ, pristojen za konkurenco, medtem sprožil postopek proti Poste Italiane SpA zaradi zlorabe prevladujočega položaja na področju plačil, podrobneje bančnih nakazil prek poštinih računov. O obveznostih Poste Italiane za rešitev tega vprašanja se razpravlja z organom, pristojnim za konkurenco⁽²⁾.

II. PRAVNI OKVIR

- (7) Opozoriti je treba, da v skladu s točko (c) člena 6(2) Direktive 2004/17/ES ta direktiva zajema določbo o finančnih storitvah, kot so opredeljene v četrti alineji navedene točke (c), le če te storitve zagotavljajo subjekti, ki zagotavljajo tudi poštne storitve v skladu s točko (b) navedene določbe. Poste je edini naročnik v Italiji, ki omogoča zadevne storitve.

⁽¹⁾ Glej poročilo računskega sodišča (Corte dei Conti) o finančnem upravljanju Poste Italiane za proračunsko leto 2006.

⁽²⁾ Ukrep (Provvedimento) št. 19778. Poročilo Poste Italiane-Aumento Commissione bolletini je na voljo na spletni strani: www.agcm.it

(8) Člen 30 Direktive 2004/17/ES določa, da se za naročila, katerih namen je omogočiti opravljanje ene od dejavnosti, za katere se uporablja Direktiva, ta ne uporablja, če je dejavnost v državi članici, v kateri se opravlja, na trgih z neomejenim dostopom neposredno izpostavljena konkurenci. Neposredna izpostavljenost konkurenci se oceni na podlagi objektivnih meril, pri čemer se upoštevajo posebne značilnosti zadevnega sektorja. Šteje se, da je dostop neomejen, če država članica izvaja in uporablja ustrezno zakonodajo Skupnosti o odpiranju določenega sektorja ali njegovega dela. Če v Prilogi XI k Direktivi ni navedena ustrezna zakonodaja Skupnosti, kot je v primeru zadevnih storitev, potem se z drugim pododstavkom člena 30(3) zahteva, da „je treba dokazati, da je dostop do zadevnega trga pravno in dejansko prost“.

(9) V zvezi s finančnimi storitvami je treba opozoriti, da je bil velik del zakonodaje sprejet na ravni Skupnosti, da bi se liberalizirali vzpostavitve in zagotavljanje storitev v tem sektorju. Poleg tega je Komisija v okviru različnih primerov državne pomoči v zvezi s Poste že ugotovila, da „je bančni sektor že vrsto let odprt za konkurenco. Postopna liberalizacija je izboljšala konkurenco, ki se je lahko začela že s prostim pretokom kapitala, zagotovljenim v Pogodbi ES.“⁽¹⁾ Pogoji iz člena 30(3) o prostem dostopu do trga je torej mogoče razumeti kot izpolnjen.

(10) Neposredno izpostavljenost konkurenci na določenem trgu je treba oceniti na podlagi različnih meril, od katerih samo po sebi nobeno ni odločilno. V zvezi s trgi, ki jih zadeva ta sklep, je tržni delež glavnih akterjev na določenem trgu eno od meril, ki jih je treba upoštevati. Drugo merilo je stopnja koncentracije na teh trgih. Pri preverjanju konkurenčnih razmer je treba upoštevati različne razmere na različnih trgih, ker se pogoji za različne dejavnosti, ki jih zadeva ta sklep, razlikujejo.

(11) Čeprav je v določenih primerih mogoče predvideti podrobnejše opredelitve trgov, natančne opredelitve zadevnega trga za namene tega sklepa ni treba določiti, če se

številne storitve, navedene v zahtevi, ki jo je predložila Poste, obravnavajo v takšnem obsegu, da rezultat analize ostane enak, ne glede na to, ali temelji na podrobni ali splošni opredelitvi.

(12) Ta sklep ne posega v uporabo pravil o konkurenci.

III. OCENA

Varčevanje

(13) Kot je navedeno v uvodni izjavi 5, je italijanski organ, pristojen za konkurenco, obravnaval različne združitve⁽²⁾ bank ali drugih finančnih institucij v Italiji in ugotovil, da so finančne storitve, ki jih Poste zagotavlja v povezavi s poštnimi računi, bolj „dopolnila“ kot „nadomestila“ za storitve, ki jih banke zagotavljajo z različnimi oblikami bančnih računov. Vendar je treba to prakso obravnavati v lastnem okviru, in sicer s preučitvijo možnosti Poste, da izvaja konkurenčni pritisk na banke⁽³⁾. Podrobna analiza, ki jo je opravil italijanski organ, pristojen za konkurenco, ali je bila opravljena zanj, kaže, da velika večina strank⁽⁴⁾, ki imajo bančni račun, ne razmišlja o zaprtju svojega računa in odpiranju poštnega računa. Tako je imelo leta 2005 več kot 28 milijonov (pravnih ali fizičnih) oseb le bančni račun, več kot 3 milijone oseb je imelo bančni in poštni račun, manj kot 2,3 milijona oseb pa le poštni račun. Prav tako je pomembno, da se je število oseb z le poštanim računom povečalo manj kot število oseb s poštanim in bančnim računom. Ta dejstva je večinoma mogoče razložiti z regulativnimi omejitvami, na podlagi katerih Poste deluje, in posledično z dejstvom, da omogoča bolj omejen obseg storitev, povezanih z računi. Stranke s potrebami po širokem obsegu storitev so zato zadržane glede zamenjave bančnega v poštni račun brez storitev, ki so jih navajene⁽⁵⁾. Najpogostejši razlog, zakaj imeti obe vrsti računov, je bila „možnost občasne izbire med najbolj praktičnim/preprostim in/ali najugodnejšim/najvarčnejšim [sredstvom]“.

⁽¹⁾ Glej Odločbo Komisije C(2006) 4207 konč. z dne 26. septembra 2006 v primeru državne pomoči C 42/06 (ex NN 52/06) – Italija – Poste Italiane – BancoPosta, točka 59, in v enakem smislu Odločbo Komisije C(2006) 5478 konč. z dne 22. novembra 2006 v primeru državne pomoči C 49/06 (ex NN 65/06) – Italija – Poste Italiane – BancoPosta, točka 72.

⁽²⁾ Glej zlasti odločitev organa z dne 20. decembra 2007, št. 16249, C8027 Intesa/Sanpaolo, v poročilu št. 49/2006.

⁽³⁾ Dejansko so podrobno analizo iz navedenega primera Intesa/Sanpaolo preučili v odsotnosti na stopnji, na kateri bi se stranke bank nagibale k zamenjavi s storitvami, ki jih zagotavlja Poste.

⁽⁴⁾ O zamenjavi bančnega računa v poštni račun ne razmišlja 78,1 % strank, medtem ko 10,1 % strank dopušča to možnost. Na splošno je bil rezultat enak pri preučevanju pripravljenosti strank bank za zamenjavo ob povišanju stroškov za uporabo bančnega računa za 5 %. Tudi v tem primeru se večina ni želela odpovedati svojemu bančnemu računu v zameno za poštni račun.

⁽⁵⁾ Pošta je začela s širitvijo obsega storitev, ki jih ponuja, kar bi moralo okrepiti konkurenco, vendar bodo regulativne omejitve ostale nespremenjene.

- (14) Cilj tega sklepa je ugotoviti, ali so storitve, ki jih ponuja Poste, izpostavljene taki konkurenci (na trgih s prostim dostopom), da bo to tudi ob neobstoju discipline, ki je bila dosežena s podrobnimi pravili o javnem naročanju, določenimi v Direktivi 2004/17/ES, zagotovilo pregledno in nediskriminacijsko izvajanje javnih naročil Poste za opravljanje zadevnih dejavnosti na podlagi meril, ki omogočajo opredelitev v celoti ekonomsko najugodnejše rešitve. Zato je treba nujno preučiti, ali lahko banke izvajajo konkurenčni pritisk na Poste.
- (15) Na podlagi dejstev iz uvodne izjave 13, zlasti dejstva, da lahko izbira bančnega računa stranki Poste omogoči nove storitve ali vsaj več možnosti pri uporabi storitev, ki jih omogočata obe vrsti računov, se zdi, da je Poste pod konkurenčnim pritiskom bank. To je navedeno tudi v Odločbi Komisije C(2006) 4207 konč. z dne 26. septembra 2006 ⁽¹⁾, v kateri je Komisija, ki se je osredotočila na konkurenčni položaj Poste na trgu finančnih storitev, izrecno navedla, da so „zlasti poštni tekoči računi konkurenčni bančnim tekočim računom tam, kjer imajo svoje izpostave banke in tudi Poste“ ⁽²⁾. Vendar je treba opozoriti, da se na področju državne pomoči tržna analiza izvede zelo splošno, tako da trgi niso opredeljeni in se ne izvede nobeno posebno preverjanje trga. Zato ni bila pripravljena nobena taka preiskava trga, kot jih je sprožila Komisija v zvezi s protimonopolnimi odločbami.
- (16) Zato je treba za namene člena 30 in brez poseganja v uporabo pravil o konkurenci upoštevati storitve, ki jih omogočajo banke in druge finančne institucije pri ugotavljanju, ali je Poste pri ponujanju storitev varčevanja neposredno izpostavljena konkurenci.
- (17) V geografskem smislu so trgi za zbiranje prihrankov razširjeni regionalni, tržni delež Poste pa se po posameznih regijah razlikuje. Glede na zadnje razpoložljive informacije, ki so jih italijanski organi posredovali 16. oktobra 2009, tržni delež Poste ostaja v razponu med 1,4 % v regiji Trentino - Zgornje Poadižje in največjim regionalnim deležem 11,8 % v regiji Molise. V skladu z razpoložljivimi številkami se je delež Poste na nacionalni ravni leta 2006 povzpел na 5,6 %, pri čemer se domneva, da bo v naslednjih letih ostal na primerljivi ali le malo nižji ravni. Ob upoštevanju stopnje koncentracije na tem trgu, kjer imata dva največja konkurenta skupni tržni delež na nacionalni ravni, ki je bil v letu 2008 ocenjen na približno 44,7 %, je treba te dejav-

nike obravnavati kot znak neposredne izpostavljenosti konkurenci.

Financiranje

- (18) Glede na opis storitve iz tega poglavja zajemajo posojanje, tj. hipoteke in posojila (tretje osebe), potrošniški kredit in finančni zakup. Glede na regulativne omejitve, na podlagi katerih Poste deluje (ne more odobriti kredita), pravzaprav deluje kot posrednik, ki izvaja zadevne storitve v imenu bank in akreditiranih finančnih posrednikov. Poste prek svojega notranjega oddelka BancoPosta deluje predvsem na maloprodajnem trgu za osebno bančništvo in finančne storitve, le postransko pa na trgu poslovnih storitev in javne uprave.
- (19) Zadevne storitve je mogoče po vrsti porazdeliti na različne načine, tj. glede na dejavnike, kot so razlogi za najem posojila ⁽³⁾ ali značilne stranke (potrošniki, mala in srednje velika podjetja, večja podjetja ali javna uprava) itd. Kot je navedeno v uvodni izjavi 11, pa natančne opredelitve za namene tega sklepa ni treba določiti.
- (20) Odvisno od izračunov je tržni delež Poste kot distribucijske možnosti za osebna posojila v letu 2008 znašal približno od 4,8 ⁽⁴⁾ do 5 %, medtem ko je skupni tržni delež treh njenih največjih konkurentov na področju osebnih posojil v istem letu znašal 43,6 %. Njen tržni delež na področju finančnega zakupa je bil v letu 2008 zanemarljiv in je znašal le 0,03 %. Čeprav je bil njen tržni delež na področju hipotek večji, ga je še vedno mogoče obravnavati kot precej zanemarljivega, saj je v letu 2008 znašal le 1,6 %. Za namene tega sklepa je treba te dejavnike obravnavati kot znak neposredne izpostavljenosti konkurenci.

Naložbe

- (21) Poste je na področju naložb dejavna predvsem na koncu verige (distribucija) pri izdaji finančnih instrumentov (zlasti obveznic) in dopolnilnih pokojninskih in finančnih/zavarovalnih produktov (zlasti osebnih pokojninskih polic). Te storitve je mogoče razdeliti na različne načine (glede na vrsto finančnega instrumenta, stopnjo v upravni hierarhiji (na začetku/koncu verige), vrsto strank itd.). Tudi tu pa natančne opredelitve za namene tega sklepa ni treba določiti (glej uvodno izjavo 11).

⁽¹⁾ Odločba Komisije o državni pomoči št. C 42/06 (ex NN 52/06) — Poste Italiane – BancoPosta – „Obrestovanje tekočih računov, depozitov pri državni blagajni“, objavljeno v UL C 290, 29.11.2006, str. 8.

⁽²⁾ Točka 60 Odločbe. V enakem smislu glej tudi točko 73 Odločbe Komisije C(2006) 5478 konč. z dne 22. novembra 2006 o državni pomoči v zadevi C 49/06 (ex NN 65/06) – Poste Italiane SpA – Bancoposta – Plačilo nadomestila za distribucijo finančnih produktov poštne varčevanja, objavljene v UL C 31, 13.2.2007, str. 11.

⁽³⁾ Npr. za splošne namene ali za nakup določenega blaga, kot je vozilo.

⁽⁴⁾ Vključno z izdajo posojil Deutsche Bank in posojil Compass.

(22) Glede na razpoložljive informacije se je zadevni tržni delež Poste na različnih zadevnih področjih dejansko spreminjal od razmeroma omejenega – 19,8 % celotnega posrednega vnosa, vključno z obveznicami BancoPosta – do zanemarljivega, kot je na področju vzajemnih skladov, na katerem je tržni delež Poste v letu 2008 znašal 0,7 %. Na zadnjem področju skupni tržni delež dveh njenih glavnih konkurentov znaša 43,4 %, pri čemer ob obravnavi različnih distribucijskih poti za vzajemne sklade konkurenčni pritisk postane še očitnejši kot distribucija prek računov bank ⁽¹⁾ in ustanoviteljev ⁽²⁾ s skupnim deležem 78,3 %, v primerjavi z 0,7 %, ki se distribuira prek poštne urade. Na področju življenjskih zavarovanj je Poste leta 2008 ponujala različne vrste zavarovanj v panogah I in III, ni pa bila dejavna v panogah IV, V in VI. Tržni delež življenjskih zavarovanj panoge I, merjeno v številu polic, je znašal 17,03 %, medtem ko je ustrezna številka za panogo III znašala 19,4 %. Celotni delež, če obravnavamo skupne deleže za vse panoge, je leta 2008 znašal 17,5 % števila življenjskih polic. Ob upoštevanju zbiranja premij življenjskih zavarovanj (tj. obravnava vrednosti) je Poste v letu 2008 pridobila 10,1-odstotni tržni delež od celote v primerjavi s 43,6-odstotnim deležem, zbranim prek bank, in deležem, ki so ga zbrali zastopniki in je v istem letu znašal 23,8 %. Za namene tega sklepa je treba te dejavnike obravnavati kot znak neposredne izpostavljenosti konkurenci.

Plačilne storitve in storitve denarnih nakazil

(23) V tem poglavju obravnavane plačilne storitve zajemajo storitve kreditnih kartic, vključno z revolving kreditnimi karticami, storitvami plačilnih kartic in storitvami predplačniških kartic. V zvezi s kreditnimi karticami navedene regulativne omejitve na Poste vplivajo tako, da ta deluje predvsem kot posrednik za ponudbo kartic, ki jih izdajo drugi in s tem prevzamejo celotno tveganje za plačilno nesposobnost. Vendar lahko Poste izdaja plačilne kartice (Postamat) in predplačniške kartice. V skladu s predloženimi informacijami je tržni delež Poste v zvezi s kreditnimi karticami, izmerjen glede na vrednost, leta 2008 ⁽³⁾ znašal 0,8 %. Poste je pri plačilnih karticah pridobila 16,74-odstotni tržni delež tega trga, kar pomeni 44,6 % celotnega sektorja plačilnih kartic v Italiji. Preostali del sektorja plačilnih kartic sestavljajo bančne plačilne kartice, ki se odobrijo na prodajnih mestih (POS) za plačila. Poste je zlasti pri predplačniških karticah od uvedbe svoje kartice PostePay novembra 2003 pridobila precej velik del in ima trenutno tržni delež, ki se je z 59,8 % v letu 2007 zmanjšal na 56,5 % v letu 2008. Nasprotno se je v istem obdobju skupni tržni delež dveh največjih konkurentov povečal s 15,7 % na 20,4 %, medtem ko se je skupni tržni delež treh največjih konkurentov z 18,8 % v letu 2007 povečal na 24,6 % v letu 2008. Čeprav je položaj Poste na tem trgu, ki obsega 9,7 % celotnega sektorja plačilnih kartic v Italiji, še vedno trden, skupni (in naraščajoči) tržni deleži treh največjih konkurentov znašajo malo manj od polovice deleža

⁽¹⁾ 58,1 %.

⁽²⁾ 20,2 %.

⁽³⁾ Delež, izmerjen glede na število aktivnih kreditnih kartic, znaša 1,9 %.

Poste, pri čemer lahko na tej stopnji izvajajo velik konkurenčni pritisk nanjo ⁽⁴⁾. Za namene tega sklepa je treba te dejavnike torej obravnavati kot znak neposredne izpostavljenosti konkurenci na področju kreditnih, plačilnih in predplačniških kartic.

(24) Zahteva vključuje tudi storitve denarnih nakazil, kot je navedeno v uvodni izjavi 2(d). Glede na razpoložljive informacije je tržni delež Poste v zvezi z denarnimi nakazili in plačilnimi nalogi bankam leta 2008 znašal 16 %. Razprave za pospešitev povezljivosti in konkurence med plačilnimi nalogi bankam in poštne nakazili že potekajo. V zvezi z mednarodnimi denarnimi nakazili razpoložljive informacije ne vključujejo določenih tržnih deležev Poste, in sicer zaradi očitnih težav pri pridobivanju primerljivih statističnih podatkov o mednarodnih denarnih nakazilih v bančnem sistemu. Vendar je ob upoštevanju, da mednarodna denarna nakazila dosegajo le malo več kot 2 % skupnega števila denarnih nakazil in plačilnih nalogov bankam, mogoče to obravnavati kot zanemarljivo za namene tega sklepa, tudi ob upoštevanju vedno večjega števila pobud za liberalizacijo v zvezi s čezmejnimi denarnimi nakazili, kot je enotno območje plačil v eurih. Te dejavnike je zato treba obravnavati kot znak neposredne izpostavljenosti konkurenci na področju storitev za denarna nakazila.

IV. SKLEPNE UGOTOVITVE

(25) Glede na dejavnike, preučene v uvodnih izjavah 13 do 24, je treba pogoj neposredne izpostavljenosti konkurenci iz člena 30(1) Direktive 2004/17/ES šteti za izpolnjen v Italiji za:

- (a) zbiranje prihrankov ljudi prek tekočega računa;
- (b) posojanje v imenu bank in akreditiranih finančnih posrednikov;
- (c) naložbene storitve in dejavnosti;
- (d) plačilne storitve in storitve denarnih nakazil.

⁽⁴⁾ To je smiselna utemeljitev, ki se uporablja v prejšnjih odločbah, glej npr. uvodno izjavo 17 Odločbe Komisije 2009/46/ES z dne 19. decembra 2008 o izvzetju nekaterih storitev v poštnem sektorju na Švedskem iz uporabe Direktive 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštne storitev, UL L 19, 23.1.2009, str. 50.

- (26) Ker je izpolnjen tudi pogoj o neomejenem dostopu do trga, se Direktiva 2004/17/ES ne uporablja, če naročniki oddajajo naročila, katerih namen je omogočiti izvedbo storitev iz točk (a) do (d) uvodne izjave 25 v Italiji, niti če so organizirani natečaji za opravljanje take dejavnosti v Italiji.
- (27) Ta sklep temelji na pravnih in dejanskih razmerah v obdobju od julija do oktobra 2009, razvidnih iz informacij, ki jih je predložila Italijanska republika. Sklep je mogoče spremeniti, če bi pomembne spremembe pravnih ali dejanskih razmer pomenile, da pogoji za uporabo člena 30(1) Direktive 2004/17/ES niso več izpolnjeni –
- (b) posojanju v imenu bank in akreditiranih finančnih posrednikov;
- (c) naložbenim storitvam in dejavnostim;
- (d) plačilnim storitvam in storitvam denarnih nakazil.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Italijansko republiko.

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Direktiva 2004/17/ES se ne uporablja za javna naročila, ki jih oddajo naročniki in so namenjena omogočanju izvajanja naslednjih storitev v Italiji:

- (a) zbiranju prihrankov ljudi prek tekočega računa;

V Bruslju, 5. januarja 2010

Za Komisijo
Charlie McCREEVY
Član Komisije

POSLOVNIKI

ODBOR REGIJ POSLOVNIK

VSEBINA

UVOD

UVODNA OPOMBA

NASLOV I

ČLANI IN ORGANI ODBORA

POGLAVJE 1

ORGANI ODBORA

Člen 1 – Organi Odbora

POGLAVJE 2

ČLANI ODBORA

Člen 2 – Status članov in nadomestnih članov

Člen 3 – Trajanje mandata

Člen 4 – Privilegiji in imunitete

Člen 5 – Udeležba članov in nadomestnih članov

Člen 6 – Prenos glasovalne pravice

Člen 7 – Nacionalne delegacije in politične skupine

Člen 8 – Nacionalne delegacije

Člen 9 – Politične skupine in neodvisni člani

Člen 10 – Medregionalne skupine

NASLOV II

ORGANIZACIJA IN DELOVANJE ODBORA

POGLAVJE 1

SKLIC IN KONSTITUIRANJE ODBORA

Člen 11 – Sklic prve seje

Člen 12 – Konstituiranje Odbora in preverjanje veljavnosti mandata članov

POGLAVJE 2

PLENARNA SKUPŠČINA

Člen 13 – Naloge plenarne skupščine

Člen 14 – Sklic plenarne skupščine

- Člen 15 – Dnevni red plenarnega zasedanja
- Člen 16 – Odprtje plenarnega zasedanja
- Člen 17 – Javnost dela, gostje in gostujoči govorniki, čas za aktualna vprašanja
- Člen 18 – Čas govora
- Člen 19 – Seznam razpravljavcev
- Člen 20 – Vprašanja pravilnosti postopka
- Člen 21 – Sklepčnost
- Člen 22 – Glasovanje
- Člen 23 – Vlaganje amandmajev
- Člen 24 – Obravnava amandmajev
- Člen 25 – Nujna mnenja in poročila
- Člen 26 – Poenostavljeni postopki
- Člen 27 – Zaključek plenarnega zasedanja
- Člen 28 – Simboli

POGLAVJE 3

PRESEDSTVO IN PREDSEDNIK

- Člen 29 – Sestava predsedstva
- Člen 30 – Zastopniki članov predsedstva
- Člen 31 – Način izvolitve
- Člen 32 – Volitve predsednika in prvega podpredsednika
- Člen 33 – Volitve članov predsedstva
- Člen 34 – Volitve zastopnikov
- Člen 35 – Delne volitve za prosti sedež v predsedstvu
- Člen 36 – Naloge predsedstva
- Člen 37 – Sklic predsedstva, sklepčnost in odločanje
- Člen 38 – Predsednik

Mnenja, poročila in resolucije – postopek v predsedstvu

- Člen 39 – Mnenja – pravna podlaga
- Člen 40 – Mnenja in poročila – določitev pristojne komisije
- Člen 41 – Imenovanje glavnega poročevalca
- Člen 42 – Mnenja in poročila na lastno pobudo
- Člen 43 – Predložitev resolucij
- Člen 44 – Promocija mnenj, poročil in resolucij

POGLAVJE 4

KOMISIJE

- Člen 45 – Sestava in pristojnosti
- Člen 46 – Predsednik in podpredsedniki
- Člen 47 – Naloge komisij
- Člen 48 – Sklic komisij in dnevni red
- Člen 49 – Javnost dela
- Člen 50 – Roki za pripravo mnenj in poročil
- Člen 51 – Vsebina mnenj in poročil
- Člen 52 – Spremljanje mnenj Odbora
- Člen 53 – Tožba v primeru kršitve načela subsidiarnosti

Člen 54 – Nespoštovanje obveznosti posvetovanja z Odborom

Člen 55 – Poročilo o učinku mnenj Odbora

Člen 56 – Poročevalci

Člen 57 – Delovne skupine

Člen 58 – Strokovnjaki

Člen 59 – Sklepčnost

Člen 60 – Glasovanje

Člen 61 – Amandmaji

Člen 62 – Opustitev priprave mnenja ali poročila

Člen 63 – Pisni postopek

Člen 64 – Mnenja v obliki pisma

Člen 65 – Določbe, ki veljajo za komisije

POGLAVJE 5

UPRAVA ODBORA

Člen 66 – Generalni sekretariat

Člen 67 – Generalni sekretar

Člen 68 – Zaposlitev generalnega sekretarja

Člen 69 – Kadrovski predpisi za uradnike in pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti

Člen 70 – Seja za zaprtimi vrati

Člen 71 – Komisija za finančne in upravne zadeve

Člen 72 – Proračun

NASLOV III

DRUGE DOLOČBE

POGLAVJE 1

SODELOVANJE Z DRUGIMI INSTITUCIJAMI

Člen 73 – Sporazumi o sodelovanju

Člen 74 – Pošiljanje in objava mnenj, poročil in resolucij

POGLAVJE 2

JAVNOST IN PREGLEDNOST

Člen 75 – Dostop javnosti do dokumentov

POGLAVJE 3

RABA JEZIKOV

Člen 76 – Jezikovna ureditev pri tolmačenju

POGLAVJE 4

DOLOČBE O POSLOVNIKU

Člen 77 – Revizija poslovnika

Člen 78 – Navodila predsedstva

Člen 79 – Začetek veljavnosti poslovnika

*

* *

UVOD

Odbor regij je ta poslovnik sprejel na podlagi drugega odstavka člena 306 Pogodbe o delovanju Evropske unije dne 3. decembra 2009.

UVODNA OPOMBA

Izrazi, ki se uporabljajo za funkcije in naloge, navedene v tem poslovniku, veljajo za oba spola.

NASLOV I

ČLANI IN ORGANI ODBORA

POGLAVJE 1

ORGANI ODBORA

Člen 1 – Organi Odbora

Organi Odbora so plenarna skupščina, predsednik, predsedstvo in komisije.

POGLAVJE 2

ČLANI ODBORA

Člen 2 – Status članov in nadomestnih članov

V skladu s členom 300 Pogodbe o delovanju Evropske unije člani Odbora in njihovi nadomestni člani predstavljajo regionalne in lokalne skupnosti. So bodisi nosilci volilnega mandata v regionalni ali lokalni skupnosti ali pa so politično odgovorni izvoljeni skupščini. Člani Odbora niso vezani na nikakršna obvezujoča navodila. Člani opravljajo svoje naloge popolnoma neodvisno in v splošnem interesu Unije.

Člen 3 – Trajanje mandata

1. Mandat člana ali nadomestnega člana se začne z dnem veljavnosti njegovega imenovanja s strani Sveta.
2. Mandat člana ali nadomestnega člana preneha z odstopom, koncem volilnega mandata, na podlagi katerega je bil imenovan, ali s smrtjo.
3. Član ali nadomestni član v odstopu mora predsedniku Odbora poslati pisno obvestilo o svoji nameri, v katerem mora navesti datum začetka veljavnosti odstopa. Predsednik o tem obvesti Svet, ki potrdi sprostitev sedeža in sproži postopek zamenjave.
4. Član ali nadomestni član, katerega mandat preneha zaradi konca mandata, na podlagi katerega je bil imenovan, o tem takoj pisno obvesti predsednika Odbora.

5. V primerih iz drugega odstavka tega člena Svet imenuje naslednika za preostanek mandata.

Člen 4 – Privilegiji in imunitete

Člani in pravilno pooblašeni nadomestni člani uživajo privilegije in imunitete, določene s Protokolom o privilegijih in imunitetah Evropske unije.

Člen 5 – Udeležba članov in nadomestnih članov

1. Člana, ki se ne more udeležiti plenarnega zasedanja, lahko zastopa nadomestni član iz njegove nacionalne delegacije, tudi za obdobje, ki je omejeno na določene dneve plenarnega zasedanja. Vsi člani ali pravilno pooblašeni nadomestni člani se morajo vpisati na seznam prisotnih.
2. Člana, ki se ne more udeležiti seje komisije ali drugih sej, ki jih je odobrilo predsedstvo, lahko zastopa drug član ali nadomestni član iz njegove nacionalne delegacije, politične skupine ali medregionalne skupine. Vsi člani ali pravilno pooblašeni nadomestni člani se morajo vpisati na seznam prisotnih.
3. Član ali nadomestni član, uvrščen na seznam namestnikov članov delovne skupine, ustanovljene na podlagi členov 36 ali 57, lahko nadomešča kateregakoli člana svoje politične skupine.
4. Nadomestni član ali član, ki nadomešča drugega člana, lahko sprejme pooblastilo le od enega člana. Na seji ima enake pravice in pristojnosti kot član. O prenosu glasovalne pravice je treba obvestiti generalni sekretariat najpozneje dan pred začetkom seje, pri čemer je treba upoštevati predpisane načine pošiljanja obvestil.
5. Za vsako plenarno zasedanje se stroški povrnejo le enkrat, članu ali nadomestnemu članu. Predsedstvo to določbo podrobneje opredeli v navodilih o potnih stroških in sejinah.
6. Nadomestni član, ki je imenovan za poročevalca, lahko sodeluje na plenarnem zasedanju pri tisti točki dnevnega reda, ki obravnava osnutek mnenja ali poročila, za katerega je odgovoren, in ga tudi predstavi, tudi če je član, katerega nadomestni član je, prav tako prisoten na zasedanju. Član lahko prenese glasovalno pravico na nadomestnega člana med razpravo o tem osnutku mnenja ali poročila. O prenosu glasovalne pravice je treba generalnega sekretarja pisno obvestiti pred začetkom seje.
7. Brez vpliva na člen 23(1) vsako pooblastilo preneha veljati v trenutku, ko članu, ki se seje ne more udeležiti, preneha članstvo v Odboru.

Člen 6 – Prenos glasovalne pravice

Razen v primerih iz členov 5 in 30 glasovalne pravice ni mogoče prenesti.

Člen 7 – Nacionalne delegacije in politične skupine

Nacionalne delegacije in politične skupine uravnoteženo prispevajo k organizaciji dela Odbora.

Člen 8 – Nacionalne delegacije

1. Člani in nadomestni člani iz posamezne države članice sestavljajo nacionalno delegacijo. Vsaka nacionalna delegacija sama določi svojo notranjo organizacijo in izvoli predsednika, katerega ime uradno sporoči predsedniku Odbora.
2. Generalni sekretar opredeli obliko pomoči, ki jo uprava Odbora nudi nacionalnim delegacijam in ki omogoča tudi to, da vsak posamezni član prejema informacije in pomoč v svojem uradnem jeziku. Pomoč nudi posebna služba, ki jo sestavljajo uradniki ali drugi uslužbenci Odbora regij, in zagotavlja, da lahko nacionalne delegacije ustrezno uporabljajo prostore in opremo Odbora. Generalni sekretar nacionalnim delegacijam predvsem zagotavlja ustrezna sredstva za izvedbo sej tik pred začetkom plenarnega zasedanja ali med njim.
3. Nacionalnim delegacijam pomagajo tudi nacionalni koordinatorji, ki niso del osebja generalnega sekretariata. Članom Odbora pomagajo pri opravljanju njihovih nalog.
4. Nacionalnim koordinatorjem generalni sekretar zagotavlja ustrezno podporo, na primer možnost ustrezne uporabe prostorov in opreme Odbora.

Člen 9 – Politične skupine in neodvisni člani

1. Člani in nadomestni člani lahko oblikujejo skupine, ki odražajo njihovo politično pripadnost. Merila za članstvo določa poslovnik vsake politične skupine.
2. Za oblikovanje politične skupine je potrebnih najmanj osemnajst članov ali nadomestnih članov, od katerih mora biti vsaj polovica članov, ki zastopajo vsaj petino držav članic. Član ali nadomestni član lahko pripada le eni politični skupini. Politična skupina se razpusti, kadar je število njenih članov manjše od predpisanega za njeno ustanovitev.
3. Predsednika Odbora se o oblikovanju, razpustitvi ali drugi spremembi politične skupine obvesti z izjavo. V izjavi o oblikovanju politične skupine so navedeni ime, člani in predsedstvo politične skupine.

4. Vsaka politična skupina ima tajništvo, katerega uslužbenci so del osebja generalnega sekretariata. Politične skupine lahko organu za imenovanja predložijo predloge za izbor, zaposlitev in napredovanje uslužbencev v teh tajništvih ali za podaljšanje njihovih pogodb. Organ za imenovanja sprejme odločitev po posvetovanju s predsednikom ustrezne politične skupine.
5. Generalni sekretar političnim skupinam in njihovim organom zagotovi ustrezna sredstva za seje, dejavnosti in publikacije ter za delo njihovih tajništev. Proračun določa sredstva, s katerimi razpolaga vsaka politična skupina. Politične skupine in njihova tajništva lahko ustrezno uporabljajo prostore in opremo Odbora.
6. Politične skupine in njihova predsedstva se lahko sestanejo neposredno pred plenarnim zasedanjem ali med njim. Politične skupine imajo lahko dvakrat letno izredno sejo. Nadomestni član, ki se udeleži teh sej, ima pravico do povračila potnih stroškov in sejin le, če zastopa člana svoje politične skupine.
7. Neodvisni člani so upravičeni do strokovno-tehnične pomoči. Oblike te pomoči določi predsedstvo na predlog generalnega sekretarja.

Člen 10 – Medregionalne skupine

Člani in nadomestni člani lahko oblikujejo medregionalne skupine. O njihovi ustanovitvi obvestijo predsednika Odbora. Medregionalna skupina je pravilno ustanovljena s sklepom predsedstva.

*

* *

NASLOV II

ORGANIZACIJA IN DELOVANJE ODBORA

POGLAVJE 1

SKLIC IN KONSTITUIRANJE ODBORA

Člen 11 – Sklic prve seje

Odbor po njegovi prenovi, ki se izvede vsakih pet let, skliče odhajajoči predsednik ali, če to ni mogoče, odhajajoči prvi podpredsednik, ali, če to ni mogoče, odhajajoči najstarejši podpredsednik, ali, če to ni mogoče, njegov najstarejši član, sestane pa se najpozneje mesec dni potem, ko člane imenuje Svet.

Prvi seji kot začasni predsednik predseduje član, ki v vmesnem obdobju zastopa Odbor v skladu s prvim odstavkom.

Ta skupaj s štirimi najmlajšimi navzočimi člani ter generalnim sekretarjem Odbora sestavlja začasno predsedstvo.

Člen 12 – Konstituiranje Odbora in preverjanje veljavnosti mandata članov

1. Na prvi seji začasni predsednik Odbor seznanj s sporočilom Sveta o imenovanju članov in poroča o izvajanju naloge zastopanja. Na zahtevo lahko začasni predsednik preveri imenovanje in veljavnost mandata članov, nato pa razglasi, da je Odbor konstituiran za novo mandatno obdobje.
2. Začasno predsedstvo opravlja svojo funkcijo do razglasitve izida volitev članov predsedstva.

POGLAVJE 2

PLENARNA SKUPŠČINA

Člen 13 – Naloge plenarne skupščine

Odbor zaseda kot plenarna skupščina. Glavne naloge plenarne skupščine so:

- (a) sprejemanje mnenj, poročil in resolucij;
- (b) sprejetje osnutka načrta prihodkov in odhodkov Odbora;
- (c) sprejetje političnega programa Odbora na začetku vsakega mandata;
- (d) izvolitev predsednika, prvega podpredsednika in ostalih članov predsedstva;
- (e) ustanavljanje komisij;
- (f) sprejetje in revizija poslovnika Odbora;
- (g) sprejetje sklepa o vložitvi tožbe na Sodišču Evropske unije. Sklep se po ugotovitvi sklepčnosti v skladu s prvim stavkom člena 21(1) sprejme z večino oddanih glasov na predlog predsednika Odbora ali pristojne komisije, ki ravna v skladu s členoma 53 in 54. Če se takšen sklep sprejme, predsednik vložiti tožbo v imenu Odbora.

Člen 14 – Sklic plenarne skupščine

1. Predsednik Odbora skliče plenarno skupščino najmanj enkrat vsake tri mesece. Predsedstvo določi časovni raspored plenarnih zasedanj v tretjem četrtletju predhodnega leta. Plenarno zasedanje lahko poteka en dan ali več.

2. Na pisno zahtevo vsaj četrtnine članov predsednik skliče izredno plenarno zasedanje najmanj en teden in največ en mesec po datumu zahteve. V pisni zahtevi mora biti navedena vsebina, ki bo obravnavana na izrednem plenarnem zasedanju. Na dnevni red takega zasedanja ne more biti uvrščena nobena druga tema.

Člen 15 – Dnevni red plenarnega zasedanja

1. Predsedstvo pripravi predhodni predlog dnevnega reda, ki vsebuje začasni seznam osnutkov mnenj, poročil ali resolucij za obravnavo na drugem naslednjem plenarnem zasedanju in druge dokumente, o katerih naj bi se odločalo (dokumenti za odločanje).
2. Predsednik najmanj dvajset delovnih dni pred začetkom plenarnega zasedanja članom in nadomestnim članom po elektronski pošti pošlje predlog dnevnega reda, vključno z navedenimi dokumenti za odločanje; gradivo za zasedanje se po elektronski pošti pošlje članom in nadomestnim članom v vseh uradnih jezikih. Obenem se omogoči tudi dostop do dokumentov v elektronski obliki.
3. Praviloma so osnutki mnenj, poročil in resolucij uvrščeni na dnevni red po vrstnem redu, kot so bili sprejeti v komisijah ali predloženi v skladu s poslovníkom. Ob tem je treba upoštevati tudi vsebinsko povezanost točk dnevnega reda.
4. V izjemnih in pravilno utemeljenih primerih lahko predsednik, kadar roka iz točke 2 ni mogoče upoštevati, uvrsti dokument za odločanje v predlog dnevnega reda, pod pogojem, da so člani in nadomestni člani ta dokument prejeli v svojih uradnih jezikih najmanj en teden pred začetkom plenarnega zasedanja. Na naslovni strani dokumenta za odločanje mora navesti razlog uporabe tega postopka.
5. Pisne spremembe predloga dnevnega reda morajo biti generalnemu sekretarju predložene najpozneje tri delovne dni pred začetkom plenarnega zasedanja.
6. Predsedstvo na seji, ki jo ima neposredno pred začetkom plenarnega zasedanja, sprejme dokončni predlog dnevnega reda. Na tej seji lahko z dvotretjinsko večino oddanih glasov na dnevni red uvrsti nujna ali aktualna vprašanja, katerih obravnave ni mogoče preložiti na naslednje plenarno zasedanje.

7. Predsedstvo ali plenarna skupščina lahko na predlog predsednika, politične skupine ali 32 članov sklene:

- obravnavo dokumenta za odločanje prestaviti na prihodnje zasedanje ali
- dokument za odločanje vrniti pristojni komisiji v ponovno preučitev.

Ta določba se ne uporablja, če zaradi roka, ki ga je določil Svet, Komisija ali Evropski parlament, odločanja o dokumentu ni mogoče prestaviti.

Če je obravnava dokumenta za odločanje predstavljena na prihodnje plenarno zasedanje, se mu dodajo vsi pravilno vloženi amandmaji, ki se nanašajo nanj.

Če se dokument vrne pristojni komisiji, amandmaji, ki se nanašajo nanj, postanejo brezpredmetni; poročevalec presodi, v kolikšni meri njihova vsebina:

- od njega terja predhodno revizijo besedila ob upoštevanju postavljenih rokov in/ali
- lahko od njega zahteva vložitev amandmajev v skladu s postopkom za vlaganje amandmajev v komisiji.

Dokument se uvrsti na dnevni red komisije za odločanje.

Člen 16 – Odprtje plenarnega zasedanja

Predsednik odpre plenarno zasedanje in predloži v potrditev končni predlog dnevnega reda.

Člen 17 – Javnost dela, gostje in gostujoči govorniki, čas za aktualna vprašanja

1. Zasedanja plenarne skupščine so odprta za javnost, razen če za celotno zasedanje ali za posamezno točko dnevnega reda plenarna skupščina ne določi drugače.
2. Predstavniki Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije se lahko udeležujejo plenarnih zasedanj. Lahko so povabljeni k besedi.
3. Predsednik lahko na lastno pobudo ali na zahtevo predsedstva povabi tudi druge osebe, da govorijo pred plenarno skupščino. Njihovim nastopom lahko sledi splošna razprava, pri kateri se uporabljajo splošne določbe glede časa govora.

4. V skladu s členom 15(1) in (6) lahko predsedstvo plenarne skupščine predlaga splošno razpravo o aktualnih političnih vprašanjih, povezanih z regionalnimi in lokalnimi skupnostmi („čas za aktualna vprašanja“). Pri razpravi se uporabljajo splošne določbe glede časa govora.

Člen 18 – Čas govora

1. Plenarna skupščina na začetku plenarnega zasedanja na predlog predsedstva določi čas govora za vsako točko dnevnega reda. Med plenarnim zasedanjem lahko predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo člana sprejme odločitev o omejitvi časa govora.
2. Predsednik lahko na predlog predsedstva plenarne skupščine predlaga, da se v razpravah o splošnih vprašanjih ali posebnih temah predvideni čas govora razporedi med politične skupine in nacionalne delegacije.
3. Praviloma se čas govora v razpravah o zapisniku, vprašanjih o pravilnosti postopka in spremembah končnega predloga dnevnega reda ali dnevnega reda omeji na eno minuto.
4. Če razpravljavec prekorači čas govora, mu lahko predsednik, po opozorilu, vzame besedo.
5. Član lahko zahteva, da se razprava zaključi, kar dà predsednik na glasovanje.

Člen 19 – Seznam razpravljavcev

1. Člani, ki zaprosijo za besedo, se vpišejo na seznam razpravljavcev po vrstnem redu prejema njihovih prošenj. Predsednik jim daje besedo na podlagi tega seznama. V mejah možnosti poskrbi, da izmenoma dobijo besedo razpravljavci različnih političnih prepričanj in iz različnih nacionalnih delegacij.
2. Prednost imajo lahko poročevalec pristojne komisije, predstavniki političnih skupin in nacionalnih delegacij, ki želijo govoriti v imenu svoje skupine ali delegacije.
3. Nihče ne more dvakrat govoriti o isti temi brez dovoljenja predsednika. Predsedniki in poročevalci zainteresiranih komisij lahko dobijo besedo, če zanjo zaprosijo, vendar jim predsednik omeji čas govora.

Člen 20 – Vprašanja pravilnosti postopka

1. Član dobi besedo, če želi sprožiti vprašanje pravilnosti postopka ali predsednika opozoriti na nespoštovanje poslovnika. Vprašanje se mora nanašati na temo razprave ali na dnevni red.
2. Prošnje za besedo zaradi vprašanja pravilnosti postopka imajo prednost pred vsemi ostalimi.
3. O vprašanju pravilnosti postopka predsednik odloča takoj v skladu z določbami poslovnika in svojo odločitev razglasi takoj po sprožitvi vprašanja o pravilnosti postopka. O predsednikovi odločitvi se ne glasuje.

Člen 21 – Sklepčnost

1. Plenarna skupščina je sklepčna, če je navzoča večina članov. Sklepčnost se ugotavlja na zahtevo člana in pod pogojem, da najmanj petnajst članov glasuje za zahtevo za ugotavljanje sklepčnosti. Če se ugotavljanje sklepčnosti ne zahteva, so veljavni vsi glasovi, ne glede na število navzočih. Predsednik se pred ugotavljanjem sklepčnosti lahko odloči za prekinitve zasedanja za največ deset minut. Člani, ki so zahtevali ugotavljanje sklepčnosti, štejejo kot navzoči, tudi če jih ni več v dvorani. Če je navzočih manj kakor petnajst članov, lahko predsednik odloči, da je skupščina nesklepčna.
2. V primeru nesklepčnosti se vse točke dnevnega reda, o katerih je treba glasovati, prenesejo na naslednji dan zasedanja, ko plenarna skupščina lahko o teh točkah veljavno glasuje ne glede na število navzočih članov.

Člen 22 – Glasovanje

1. Plenarna skupščina odloča z večino oddanih glasov, razen če poslovnik ne določa drugače.
2. Veljavne oblike glasovanja so „za“, „proti“ ali „vzdržan“. Pri ugotavljanju večine se upoštevajo le glasovi „za“ in „proti“. V primeru enakega števila glasov se besedilo ali predlog, o katerem se je glasovalo, zavrne.
3. Če je rezultat štetja glasov vprašljiv, lahko predsednik ali član, katerega zahtevo za ponovno glasovanje podpre najmanj petnajst članov, zahteva ponovno glasovanje.
4. Plenarna skupščina se lahko na predlog predsednika, politične skupine ali 32 članov, ki je bil predložen pred potrditvijo končnega dnevnega reda, odloči za poimensko glasovanje o eni ali več točkah dnevnega reda, ki se zabeleži v

zapisnik plenarnega zasedanja. Poimensko glasovanje se ne uporablja pri glasovanju o amandmajih, razen če plenarna skupščina ne odloči drugače.

5. O odločitvah, ki se nanašajo na osebe, se lahko na predlog predsednika, politične skupine ali 32 članov glasuje tajno.
6. Predsednik lahko kadar koli odloči, da se glasuje elektronsko.

Člen 23 – Vlaganje amandmajev

1. Samo člani in pravilno pooblašteni nadomestni člani lahko vlagajo amandmaje k dokumentom, o katerih se odloča, ob upoštevanju pravil o vlaganju amandmajev, izključno k svojemu poročilu pa jih lahko vlaga tudi vsak nepooblaščen nadomestni član, ki je bil imenovan za poročevalca.

Pravico do vlaganja amandmajev za plenarno zasedanje ima izključno član ali njegov pravilno pooblaščen nadomestni član. Amandmaji, ki so bili pravilno vloženi pred prenehanjem članstva ali namestništva v Odboru ali pred dodelitvijo ali odvzemanjem pooblastila, štejejo kot pravilno vloženi.

2. Brez vpliva na določbe člena 26(1) mora amandmaje k dokumentom, o katerih se odloča, vložiti bodisi politična skupina bodisi najmanj šest članov ali pravilno pooblaščenih nadomestnih članov, z navedbo imen. Nacionalne delegacije z manj kot šestimi člani lahko amandmaje vložijo, če jih vložijo toliko članov ali pravilno pooblaščenih nadomestnih članov, kot jih šteje delegacija, z navedbo imen.
3. Generalni sekretar mora amandmaje prejeti najmanj devet delovnih dni pred začetkom plenarnega zasedanja. V elektronski obliki morajo biti amandmaji na voljo takoj, ko so prevedeni, vendar vsaj štiri delovne dni pred začetkom plenarnega zasedanja.

Amandmaji se prednostno prevedejo in pošljejo poročevalcu, ki mora svoje amandmaje poslati v generalni sekretariat najmanj dva delovna dneva pred začetkom plenarnega zasedanja. Amandmaji poročevalca se morajo izrecno nanašati na enega ali več amandmajev iz odstavka 1 in so na voljo šele na začetku plenarnega zasedanja.

Predsednik lahko v primerih uporabe člena 15(4) skrajša rok za vlaganje amandmajev na tri delovne dni pred začetkom plenarnega zasedanja. Ta rok se tudi ne uporablja za amandmaje, ki se nanašajo na nujne zadeve v smislu člena 15(6).

4. Vsi amandmaji se članom razdelijo pred začetkom plenarnega zasedanja.

Člen 24 – Obravnava amandmajev

1. Če je k istemu delu dokumenta, o katerem se odloča, vložen en amandma ali več, lahko predsednik, poročevalec ali predlagatelj amandmajev med razpravo izjemoma predlagajo kompromisne amandmaje. Če je le mogoče, se kompromisni amandma pošlje predsedniku in generalnemu sekretariatu v pisni obliki še pred obravnavo zadeve.
2. O amandmajih se glasuje po vrstnem redu točk v besedilu dokumenta v naslednjem vrstnem redu:

— amandmaji poročevalca,

— kompromisni amandmaji, razen če temu ne nasprotuje kateri od avtorjev prvotnih amandmajev,

— drugi amandmaji.

Če je amandma poročevalca ali kompromisni amandma sprejet, prvotni amandma postane brezpredmeten.

Predsednik lahko odloči, da se o vseh amandmajih s podobno vsebino ali ciljem glasuje skupaj.

3. Poročevalec lahko izmed amandmajev, vloženih k njegovemu osnutku mnenja ali poročila, sestavi seznam tistih amandmajev, katerih sprejetje priporoča. Če je priporočilo za glasovanje na voljo, lahko predsednik odloči, da se o amandmajih s seznama glasuje skupaj. Vsak član lahko nasprotuje priporočilu za glasovanje, pri čemer mora navesti amandmaje, o katerih bi bilo treba glasovati ločeno.
4. Amandmaji imajo prednost pred besedilom, na katerega se nanašajo, zato se o njih glasuje pred glasovanjem o besedilu.
5. Če se na isti del besedila nanašata dva medsebojno izključujoča se amandmaja ali več takih amandmajev, ima prednost tisti, ki se najbolj razlikuje od izvirnika, in se najprej glasuje o njem.

Predsednik pred glasovanjem napove, ali bo zaradi sprejetja nekega amandmaja eden ali več drugih amandmajev postal brezpredmeten, bodisi ker se amandmaji nanašajo na isto besedilo in se izključujejo bodisi ker ustvarjajo protislovje. O brezpredmetnem amandmaju se ne glasuje, razen če njegovi avtorji njegovi brezpredmetnosti ne ugovarjajo in če se plenarna skupščina strinja z glasovanjem.

6. Na koncu se glasuje o celotnem besedilu, kakor je bilo morebiti spremenjeno. Mnenje, ki na končnem glasovanju ne dobi absolutne večine oddanih glasov, se pošlje nazaj pristojni komisiji ali postane brezpredmetno.

Člen 25 – Nujna mnenja in poročila

V nujnih primerih, kadar roka, ki ga je določil Svet, Komisija ali Evropski parlament, po običajnem postopku ni mogoče upoštevati in je pristojna komisija svoj osnutek mnenja ali poročila sprejela soglasno, predsednik posreduje ta osnutek v vednost Svetu, Komisiji ali Evropskemu parlamentu. Osnutek mnenja ali poročila se brez amandmajev predloži plenarni skupščini v sprejetje na naslednjem plenarnem zasedanju. Vsi dokumenti, ki se nanj nanašajo, morajo navajati, da gre za mnenje ali poročilo, ki je bilo predmet nujnega postopka.

Člen 26 – Poenostavljeni postopki

1. Osnutki mnenj ali poročil, ki jih je soglasno sprejela (glavna) pristojna komisija, se brez sprememb predložijo v sprejetje plenarni skupščini, razen če najmanj 32 članov ali pravilno pooblaščenih nadomestnih članov ali politična skupina ne vložijo amandmaja v skladu z določbami prvega stavka člena 23(3). V tem primeru plenarna skupščina amandma preuči. Poročevalec na plenarnem zasedanju predstavi osnutek mnenja ali poročila in o njem se lahko razpravlja. Članom se ga posreduje skupaj s predlogom dnevnega reda.
2. Če (glavna) pristojna komisija meni, da Odbor nima razloga za pripombe ali predlaganje amandmajev k dokumentu, za katerega je bila zadolžena, lahko predlaga, da se dokumentu ne nasprotuje. Predlog se predloži plenarni skupščini v sprejetje brez razprave.

Člen 27 – Zaključek plenarnega zasedanja

Pred zaključkom plenarnega zasedanja predsednik sporoči kraj in datum naslednjega zasedanja ter že znane točke dnevnega reda.

Člen 28 – Simboli

1. Odbor priznava in sprejema za svoje naslednje simbole Evropske unije:
 - (a) zastavo, na kateri je upodobljen krog z dvanajstimi zlatimi zvezdami na modri podlagi;
 - (b) himno, ki izvira iz Ode radosti iz Devete simfonije Ludwiga van Beethovna;
 - (c) geslo „Združena v raznolikosti“.
2. Odbor praznuje dan Evrope 9. maja.
3. Zastava je razobešena v vseh stavbah Odbora in ob uradnih dogodkih.

4. Himna se predvaja ob začetku vsake konstitutivne seje na začetku mandata in ob drugih slovesnih sejah, zlasti v dobrodošlico voditeljem držav in vlad ali v pozdrav novim članom po širitvi.

POGLAVJE 3

PRESEDSTVO IN PREDSEDNIK

Člen 29 – Sestava predsedstva

Predsedstvo sestavljajo:

- (a) predsednik;
- (b) prvi podpredsednik;
- (c) en podpredsednik iz vsake države članice;
- (d) 27 drugih članov;
- (e) predsedniki političnih skupin.

Sedeži v predsedstvu (razen sedežev predsednika, prvega podpredsednika in predsednikov političnih skupin) se razdelijo med nacionalne delegacije tako:

- tri sedeže imajo Nemčija, Španija, Francija, Italija, Poljska, Združeno kraljestvo,
- dva sedeža imajo Belgija, Bolgarija, Češka, Danska, Grčija, Irska, Litva, Madžarska, Nizozemska, Avstrija, Portugalska, Romunija, Slovaška, Finska, Švedska,
- en sedež imajo Estonija, Ciper, Latvija, Luksemburg, Malta, Slovenija.

Člen 30 – Zastopniki članov predsedstva

1. Vsaka nacionalna delegacija za svoje člane predsedstva, razen predsednika in prvega podpredsednika, imenuje po enega člana ali enega nadomestnega člana kot zastopnika *ad personam*.
2. Vsaka politična skupina za svojega predsednika izmed svojih članov imenuje enega člana ali nadomestnega člana za zastopnika *ad personam*.
3. Zastopnik *ad personam* ima pravico do udeležbe na sejah, pravico do besede in glasovalno pravico samo, kadar zastopa

člana predsedstva. O prenosu glasovalne pravice je treba generalnega sekretarja pisno obvestiti pred sejo.

Člen 31 – Način izvolitve

1. Plenarna skupščina izvoli predsedstvo za dve leti in pol.
2. Volitve potekajo pod vodstvom začasnega predsednika v skladu s členoma 11 in 12. Pisne candidature je treba generalnemu sekretarju predložiti najpozneje uro pred začetkom plenarnega zasedanja. Za izvedbo volitev je potrebna navzočnost najmanj dveh tretjin članov.

Člen 32 – Volitve predsednika in prvega podpredsednika

1. Pred volitvami predsednika in prvega podpredsednika lahko kandidati podajo kratko izjavo pred plenarno skupščino. Čas govora je enak za vse kandidate in ga določi začasni predsednik.
2. Volitve predsednika in podpredsednika potekajo ločeno. Izvoljena sta na tajnih volitvah z večino oddanih glasov.
3. Veljavni obliki glasovanja sta „za“ in „vzdržan“. Pri ugotavljanju večine se upoštevajo le glasovi „za“.
4. Če v prvem krogu volitev nihče od kandidatov ne dobi večine, se opravi drugi krog, pri katerem za izvoljenega šteje kandidat, ki je dobil največje število oddanih glasov. V primeru enakega števila glasov odloči žreb.

Člen 33 – Volitve članov predsedstva

1. Za kandidate nacionalnih delegacij, ki za vsak dodeljeni sedež v predsedstvu prijavijo samo po enega kandidata, se lahko oblikuje skupni seznam kandidatov. Ta seznam se lahko sprejme z enim samim glasovanjem, če dobi večino oddanih glasov.

Če skupni seznam ni bil sprejet ali če število predlaganih kandidatov za sedeže nacionalne delegacije v predsedstvu presega število dodeljenih sedežev, se glasuje za vsak sedež posebej, pri čemer se uporabljajo pravila za volitve predsednika in prvega podpredsednika iz členov 31 in 32(2) do (4).

2. Za volitve predsednikov političnih skupin za člane predsedstva se plenarni skupščini predloži v sprejetje poimenski seznam kandidatov.

Člen 34 – Volitve zastopnikov

Ko se izvoli kandidata za sedež v predsedstvu, se hkrati izvoli tudi njegovega zastopnika *ad personam*.

Člen 35 – Delne volitve za prosti sedež v predsedstvu

Član predsedstva ali njegov zastopnik *ad personam*, ki mu preneha članstvo v Odboru ali odstopi iz predsedstva, se za preostanek mandata nadomesti v skladu s členi 29 do 34. Delne volitve za prosti sedež v predsedstvu izvede plenarna skupščina pod predsedstvom predsednika ali enega njegovih zastopnikov v skladu s členom 38(3).

Člen 36 – Naloge predsedstva

Predsedstvo opravlja naslednje naloge:

- (a) pripravi in plenarni skupščini na začetku mandata predstavi politični program ter nadzira njegovo izvajanje. Ob koncu mandata plenarni skupščini predloži poročilo o izvajanju svojega političnega programa;
- (b) organizira in usklajuje delo plenarne skupščine in komisij;
- (c) na predlog komisij sprejema njihove letne delovne načrte;
- (d) je splošno pristojno za finančne, organizacijske in upravne zadeve, ki se nanašajo na člane in nadomestne člane, za notranjo organiziranost Odbora in njegovega generalnega sekretariata, kar vključuje tudi organizacijski načrt in organe Odbora;
- (e) predsedstvo lahko:
 - oblikuje delovne skupine, ki jih sestavljajo člani predsedstva ali ostali člani Odbora, da mu svetujejo pri posebnih zadevah; te lahko štejejo do osem članov,
 - na svoje seje vabi druge člane Odbora ter zunanje osebe zaradi njihovega posebnega znanja ali funkcij;
- (f) zaposluje generalnega sekretarja ter uradnike in druge uslužbenke iz člena 69;
- (g) plenarni skupščini v skladu s členom 72 predloži osnutek načrta prihodkov in odhodkov Odbora;
- (h) odobri seje zunaj običajnega kraja dela;

(i) sprejema določbe o sestavi in oblikah delovanja delovnih skupin, skupnih odborov, oblikovanih z državami kandidatkami za pristop, ali drugih političnih teles, v katerih sodelujejo člani Odbora;

(j) sprejme sklep o vložitvi tožbe na Sodišče Evropske unije, kadar plenarna skupščina ne more sprejeti takega sklepa v roku, po ugotavljanju sklepčnosti v skladu s prvim stavkom člena 37(2) in z večino glasov na predlog predsednika Odbora ali pristojne komisije, ki deluje v skladu s členoma 53 in 54. Če se takšen sklep sprejme, predsednik vloži tožbo v imenu Odbora in na prvem naslednjem zasedanju plenarni skupščini predloži v odločitev sklep o nadaljevanju tožbe. Če plenarna skupščina po ugotavljanju sklepčnosti v skladu s prvim stavkom člena 21(1) z večino, ki jo določa člen 13(g), sprejme odločitev proti tožbi, jo predsednik umakne.

Člen 37 – Sklic predsedstva, sklepčnost in odločanje

1. Predsedstvo skliče predsednik, ki v dogovoru s prvim podpredsednikom določi datum in dnevni red seje. Predsedstvo se sestane vsaj enkrat na četrtletje ali v štirinajstih dneh po prejemu pisne zahteve najmanj četrtnine svojih članov.
2. Predsedstvo je sklepčno, če je navzoča najmanj polovica članov. Sklepčnost se ugotavlja na zahtevo člana in pod pogojem, da vsaj šest članov glasuje za takšno zahtevo. Če se ugotavljanje sklepčnosti ne zahteva, je veljavno vsako glasovanje, ne glede na število navzočih. Če se ugotovi nesklepčnost, lahko predsedstvo nadaljuje razpravo, glasovanje pa se prenese na naslednjo sejo.
3. Predsedstvo odloča z večino oddanih glasov, razen če ta poslovnik ne določa drugače. Uporabljajo se določbe členov 22(2) in 22(5).
4. Za pripravo sklepov predsedstva predsednik zadolži generalnega sekretarja, da pripravi gradivo za razpravo in priporočila za sklepe o posameznih obravnavanih točkah; to gradivo in priporočila se priložijo predlogu dnevnega reda.
5. Člani morajo dokumente prejeti po elektronski pošti najmanj deset dni pred začetkom seje. Amandmaje k dokumentom predsedstva mora generalni sekretar prejeti najpozneje tretji delovni dan pred začetkom seje predsedstva, ob upoštevanju pravil o vlaganju, in morajo biti na voljo v elektronski obliki, takoj ko so prevedeni.

6. V izjemnih primerih lahko predsednik za sprejetje sklepa, ki se ne nanaša na osebe, uporabi pisni postopek. Predsednik pošlje članom predlog sklepa in jih pozove, da mu pisno v roku petih delovnih dni sporočijo morebitne zadržke. Če zadržkov ni, je sklep sprejet.

Člen 38 – Predsednik

1. Predsednik vodi delo Odbora.
2. Predsednik zastopa Odbor. To pooblastilo lahko prenese na druge.
3. Če je predsednik odsoten ali se seje ne more udeležiti, ga zastopa prvi podpredsednik; če je tudi ta odsoten ali se seje ne more udeležiti, pa predsednika zastopa eden od ostalih podpredsednikov.

Mnenja, poročila in resolucije – postopek v predsedstvu

Člen 39 – Mnenja – pravna podlaga

V skladu s členom 307 Pogodbe o delovanju Evropske unije Odbor sprejema mnenja:

- (a) na podlagi zaprosila Evropskega parlamenta, Sveta ali Komisije v primerih, predvidenih s Pogodbama, in v vseh drugih primerih, za katere ena od teh institucij meni, da je to primerno, zlasti tistih, ki zadevajo čezmejno sodelovanje.
- (b) na lastno pobudo v tistih primerih, za katere meni, da je to primerno;
- (c) v primeru zaprosila Ekonomsko-socialnemu odboru na podlagi člena 304 Pogodbe o delovanju Evropske unije, kadar Odbor oceni, da gre za specifične regionalne interese.

Člen 40 – Mnenja in poročila – določitev pristojne komisije

1. Ko predsedstvo od Sveta, Komisije ali Evropskega parlamenta prejme zaprosilo za pripravo mnenja, predsednik določi pristojno komisijo ter na naslednji seji s tem seznaniti predsedstvo.
2. Če predmet mnenja ali poročila sodi v pristojnost več kot ene komisije, predsednik določi glavno komisijo in, po potrebi, predsedstvu predlaga ustanovitev delovne skupine, ki jo sestavljajo predstavniki sodelujočih komisij.
3. Komisija, ki se ne strinja z odločitvijo predsednika, sprejeto na podlagi prvega in drugega odstavka, lahko prek svojega predsednika zahteva, da o zadevi odloča predsedstvo.

Člen 41 – Imenovanje glavnega poročevalca

1. Če pristojna komisija ne more pripraviti osnutka mnenja ali poročila v roku, ki ga določi Svet, Komisija ali Evropski parlament, lahko predsedstvo plenarni skupščini predlaga imenovanje glavnega poročevalca, ki osnutek mnenja ali poročila predloži neposredno plenarni skupščini.
2. Kadar rok, ki ga določi Svet, Komisija ali Evropski parlament, plenarni skupščini Odbora ne dopušča dovolj časa za imenovanje glavnega poročevalca, ga predsednik lahko imenuje sam in o tem obvesti skupščino na naslednjem zasedanju.
3. V obeh primerih se pristojna komisija po možnosti sestane in opravi splošno razpravo o mnenju ali poročilu.

Člen 42 – Mnenja in poročila na lastno pobudo

1. Predloge za pripravo mnenj ali poročil na lastno pobudo lahko predsedstvu predložijo trije člani predsedstva, predsednik komisije v njenem imenu ali 32 članov Odbora. Predloge, skupaj z obrazložitvami, mora predsedstvo prejeti hkrati z vsem drugim gradivom za razpravo v skladu s členom 37(4), po možnosti pred sprejetjem letnega delovnega programa.
2. Predsedstvo o predlogih za pripravo mnenj in poročil na lastno pobudo odloča z večino treh četrtin oddanih glasov. Mnenja ali poročila so dodeljena pristojni komisiji v skladu s členom 40. Predsednik obvesti plenarno skupščino o vseh odločitvah predsedstva glede odobritve in dodelitve mnenj in poročil na lastno pobudo.
3. Ta člen se smiselno uporablja tudi za mnenja iz člena 39(c).

Člen 43 – Predložitev resolucij

1. Resolucija je uvrščena na dnevni red le, če je njena tema povezana s področjem delovanja Evropske unije, če obravnava pomembna vprašanja za regionalne in lokalne skupnosti in če je njena vsebina aktualna.
2. Predloge resolucij ali zahtevke za pripravo resolucije lahko Odboru predloži najmanj dvaintrideset članov ali politična skupina. Predloge ali zahtevke mora predsedstvo prejeti v pisni obliki, z navedbo imen članov ali političnih skupin, ki jih podpirajo. Generalni sekretar jih mora prejeti najpozneje tri delovne dni pred začetkom seje predsedstva.

3. Če predsedstvo sklene, da mora Odbor pripraviti osnutek resolucije ali obravnavati zahtevek za pripravo resolucije, lahko:
- (a) osnutek resolucije uvrsti v predhodni predlog dnevnega reda plenarnega zasedanja v skladu s členom 15(1);
 - (b) ali imenuje pristojno komisijo in določi rok za pripravo osnutka resolucije; pristojna komisija pripravi osnutek resolucije po postopku, ki se uporablja za pripravo osnutka mnenja ali poročila; v takem primeru se določbe člena 51 ne uporabljajo;
 - (c) ali v skladu z drugim stavkom člena 15(6) uvrsti osnutek resolucije na dnevni red naslednjega plenarnega zasedanja. Osnutek resolucije se obravnava drugi dan zasedanja.
4. Osnutki resolucij, ki se nanašajo na nepričakovan dogodek, ki se je zgodil po izteku roka, določenega v drugem odstavku (nujne resolucije), in so v skladu z določbami prvega odstavka, se lahko predložijo na začetku seje predsedstva. Če predsedstvo ugotovi, da se predlog nanaša na temeljne naloge Odbora, ga obravnava v skladu z odstavkom 3 (c). Na plenarni skupščini lahko vsak član vloži amandmaje k osnutku nujne resolucije.

Člen 44 – Promocija mnenj, poročil in resolucij

Predsedstvo je zadolženo za promocijo mnenj, poročil in resolucij, ki jih sprejme Odbor.

POGLAVJE 4

KOMISIJE

Člen 45 – Sestava in pristojnosti

1. Plenarna skupščina na začetku vsakega petletnega mandata ustanovi komisije, zadolžene za pripravo njenega dela. Na predlog predsedstva plenarna skupščina sprejme sklep o njihovi sestavi in pristojnostih.
2. Sestava komisij odraža zastopanost držav članic v Odboru.
3. Člani Odbora morajo pripadati vsaj eni komisiji in največ dvema komisijama. Predsedstvo lahko predvidi izjeme za člane nacionalnih delegacij, ki imajo manj članov, kot je komisij.

Člen 46 – Predsednik in podpredsedniki

1. Vsaka komisija na svoji prvi seji izmed svojih članov imenuje predsednika, prvega podpredsednika in po potrebi največ dva podpredsednika.
2. Kadar je število kandidatov enako številu razpoložljivih mest, se kandidata ali kandidate lahko izvoli s ploskanjem. V nasprotnem primeru ali na zahtevo šestine članov komisije se za volitve uporabljajo določbe člena 32(2) do (4), ki določa način volitev predsednika in prvega podpredsednika Odbora.
3. Kadar član preneha z delom v Odboru ali odstopi z mesta predsednika ali podpredsednika komisije, se prosto mesto zapolni po postopku iz tega člena.

Člen 47 – Naloge komisij

1. V skladu s pristojnostmi, ki jim jih plenarna skupščina podeljuje na podlagi člena 45, komisije razpravljajo o politikah Evropske unije. Njihova glavna naloga je priprava osnutkov mnenj, poročil in resolucij, ki se nato predložijo v sprejetje plenarni skupščini.
2. Komisije izdelajo svoj letni delovni načrt v skladu s političnimi prednostnimi nalogami Odbora in ga predložijo v sprejetje predsedstvu.

Člen 48 – Sklic komisij in dnevni red

1. Datum in dnevni red seje komisije določi predsednik komisije v dogovoru s prvim podpredsednikom.
2. Komisijo skliče njen predsednik. Člani morajo vabilo na redno sejo skupaj z dnevnim redom prejeti najpozneje štiri tedne pred sejo.
3. Na pisno zahtevo najmanj četrtnine njenih članov predsednik skliče izredno sejo komisije, ki mora potekati najpozneje štiri tedne po vložitvi zahteve. Dnevni red izredne seje določijo člani, ki so vložili zahtevo zanjo. Članom se dnevni red pošlje skupaj z vabilom.
4. Vse osnutke mnenj in drugo gradivo za razpravo, ki ga je treba prevesti in dati na razpolago pred sejo, mora tajništvo komisije prejeti najmanj pet tednov pred sejo. Članom morajo biti poslani po elektronski pošti najmanj deset delovnih dni pred sejo. V izjemnih primerih lahko predsednik spremeni zgoraj navedene roke.

Člen 49 – Javnost dela

1. Seje komisij so javne, razen če komisija za posamezno sejo ali za obravnavo posamezne točke dnevnega reda ne odloči drugače.
2. Predstavniki Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, kakor tudi druge osebnosti, so lahko vabljene, da se udeležijo sej komisij in odgovarjajo na vprašanja članov.

Člen 50 – Roki za pripravo mnenj in poročil

1. Komisije pripravijo osnutke mnenj ali poročil v rokih, ki so predvideni v medinstitucionalnem časovnem razporedu. Za preučitev osnutka mnenja ali poročila sta predvideni največ dve seji, v kar ni všteta prva seja, ki je namenjena organizaciji dela.
2. Predsedstvo lahko izjemoma odobri dodatne seje za obravnavo osnutka mnenja ali poročila ali podaljša rok za njegovo predstavitev.

Člen 51 – Vsebina mnenj in poročil

1. Mnenje ali poročilo Odbora predstavlja stališča in priporočila Odbora v zvezi z obravnavano temo, po potrebi pa tudi konkretne predloge za spremembe obravnavanega dokumenta.
2. Mnenja Odbora vsebujejo izrecno sklicevanje na uporabo načel subsidiarnosti in sorazmernosti.
3. Mnenja in poročila tudi vedno, kadar je mogoče, navajajo pričakovane posledice za upravljanje ter finance lokalnih in regionalnih skupnosti.
4. Če je potrebna priprava obrazložitve, je zanjo odgovoren poročevalec. O obrazložitvi se ne glasuje. Vsekakor pa se mora obrazložitev ujemati z besedilom mnenja, o katerem se glasuje.

Člen 52 – Spremljanje mnenj Odbora

1. Po sprejetju mnenja predsednik in poročevalec komisije, ki je bila zadolžena za pripravo mnenja, s pomočjo generalnega sekretariata spremljata postopek, v okviru katerega je bil Odbor zaprosen za mnenje.
2. Če komisija meni, da je to potrebno, lahko predsedstvo prosi za odobritev priprave osnutka revidiranega mnenja o isti temi in ki ga po možnosti pripravi isti poročevalec, da bi

upoštevali in se odzvali na potek postopka, v okviru katerega je bil Odbor zaprosen za mnenje.

3. Komisija se po možnosti sestane, da bi obravnavala in sprejela osnutek revidiranega mnenja, ki se ga predloži na naslednjem plenarnem zasedanju.
4. Če postopek, v okviru katerega je bil Odbor zaprosen za mnenje, časovno ne dopušča obravnave na seji komisije, predsednik komisije o tem neposredno obvesti predsednika Odbora, da ta lahko odobri uporabo postopka imenovanja glavnega poročevalca iz člena 41.

Člen 53 – Tožba v primeru kršitve načela subsidiarnosti

1. Predsednik Odbora ali komisija, zadolžena za pripravo osnutka mnenja, lahko predlaga vložitev tožbe na Sodišču Evropske unije zaradi kršitve načela subsidiarnosti z zakonodajnim aktom, ki naj bi bil sprejet in za katerega Pogodba o delovanju Evropske unije predvideva posvetovanje z Odborom.
2. Komisija odloči z večino oddanih glasov po predhodnem ugotavljanju sklepčnosti v skladu z členom 59(1). Predlog komisije se pošlje v odločanje plenarni skupščini v skladu s členom 13(g) ali predsedstvu v primerih iz člena 36(j). Komisija svoj predlog utemelji v podrobnem poročilu, po potrebi tudi glede nujnosti sprejetja sklepa v skladu s členom 36(j).

Člen 54 – Nespoštovanje obveznosti posvetovanja z Odborom

1. Če v primerih, ki jih določa Pogodba o delovanju Evropske unije, posvetovanje z Odborom ni bilo opravljeno, lahko predsednik Odbora ali katerakoli komisija predlaga plenarni skupščini (v skladu s členom 13(g)) ali predsedstvu (v skladu s členom 36(j)), da vloži tožbo na Sodišču Evropske unije.
2. Komisija odloči z večino oddanih glasov po predhodnem ugotavljanju sklepčnosti v skladu z členom 59(1). Komisija svoj predlog utemelji v podrobnem poročilu, po potrebi tudi glede nujnosti sprejetja sklepa v skladu s členom 36(j).

Člen 55 – Poročilo o učinku mnenj Odbora

Generalni sekretariat najmanj enkrat letno plenarni skupščini predloži poročilo o učinku mnenj Odbora, zlasti na podlagi prispevkov, ki mu jih v ta namen posredujejo pristojne komisije, ter informacij, ki jih zbere pri zadevnih institucijah.

Člen 56 – Poročevalci

1. Za pripravo osnutka mnenja ali poročila komisija na predlog predsednika imenuje enega ali, v posebej utemeljenih primerih, dva poročevalca.
2. Pri imenovanju poročevalcev vsaka komisija skrbi za uravnoteženo porazdelitev mnenj in poročil.
3. V nujnih primerih lahko predsednik komisije za imenovanje poročevalca uporabi pisni postopek. Predsednik člane komisije povabi, naj mu v roku treh delovnih dni pisno sporočijo morebitne zadržke glede imenovanja predlaganega poročevalca. V primeru zadržkov predsednik in prvi podpredsednik odločata s skupnim dogovorom.
4. Kadar je za poročevalca imenovan predsednik ali eden od podpredsednikov, ta med obravnavo njegovega osnutka mnenja ali poročila prepusti vodenje seje drugemu podpredsedniku ali, če tega ni, najstarejšemu navzočemu članu.
5. Če poročevalec ni več član ali nadomestni član Odbora, komisija imenuje novega poročevalca iz iste politične skupine, pri čemer po potrebi uporabi postopek iz odstavka 3.

Člen 57 – Delovne skupine

1. Po potrebi lahko komisije, s soglasjem predsedstva, ustanovijo delovne skupine. Člani delovnih skupin so lahko tudi člani druge komisije.
2. Člana delovne skupine, ki se seje ne more udeležiti, lahko nadomešča član ali nadomestni član iz iste politične skupine, uvrščen na seznam namestnikov članov te delovne skupine.
3. Vsaka delovna skupina lahko izmed svojih članov imenuje predsednika in podpredsednika.

Člen 58 – Strokovnjaki

1. Članom komisij lahko pomagajo strokovnjaki.
2. Komisija lahko imenuje strokovnjake za pomoč pri njenem delu ali za pomoč delovnim skupinam, ki jih je ustanovila. Na povabilo predsednika lahko strokovnjaki sodelujejo na sejah komisije ali pri delu ene izmed njenih delovnih skupin.
3. Povračilo potnih stroškov in dnevnic lahko zahtevajo samo strokovnjaki, ki spremljajo poročevalca, in strokovnjaki, ki jih povabi komisija.

Člen 59 – Sklepčnost

1. Komisija je sklepčna, če je navzoča več kakor polovica njenih članov.
2. Sklepčnost seje se ugotavlja na zahtevo člana in pod pogojem, da najmanj deset članov glasuje za tako zahtevo. Če se ugotavljanje sklepčnosti ne zahteva, je veljavno vsako glasovanje, ne glede na število navzočih. Če se ugotovi nesklepčnost, lahko komisija obravnava točke dnevnega reda, pri katerih glasovanje ni potrebno, ter razpravo in glasovanje o točkah dnevnega reda, o katerih bi morali glasovati, prestavi na naslednjo sejo.

Člen 60 – Glasovanje

1. Sklepi se sprejmejo z večino oddanih glasov. Pri glasovanju se uporabljajo določbe člena 22(2).
2. Če je komisija glasovanje o mnenju prekinila, se lahko z večino oddanih glasov odloči, da bo amandmaje, o katerih se je že glasovalo, ponovno dala na glasovanje, ko bo odločala o celotnem besedilu.

Člen 61 – Amandmaji

1. Tajništvo komisije mora amandmaje prejeti najmanj sedem delovnih dni pred začetkom seje. Predsednik lahko ta rok v izjemnih primerih spremeni.

Samo člani komisije in v skladu z določbami iz člena 5(2) pravilno pooblašeni člani ali nadomestni člani lahko vlagajo amandmaje na sejah komisije, izključno k svojemu poročilu pa jih lahko vlaga tudi vsak nepooblašeni nadomestni član, ki je bil imenovan za poročevalca.

Pravico do vlaganja amandmajev za sejo komisije ima izključno član komisije ali drug pravilno pooblašeni član ali nadomestni član. Amandmaji, ki so bili pravilno vloženi pred prenehanjem članstva ali namestništva v Odboru ali pred dodelitvijo ali odvzemom pooblastila, štejejo kot pravilno vloženi.

Amandmaji se prednostno prevedejo in pošljejo poročevalcu, ki mora svoje amandmaje poslati v generalni sekretariat najmanj dva delovna dneva pred začetkom seje. Amandmaji poročevalca se morajo izrecno nanašati na enega ali več amandmajev iz prvega odstavka in morajo biti na voljo v elektronski obliki takoj, ko so prevedeni, najpozneje na začetku seje pa morajo biti razdeljeni v pisni obliki.

Smiselno se uporabljajo določbe člena 24 od (1) do (5).

2. O amandmajih se glasuje po vrstnem redu točk osnutka obravnavanega mnenja ali poročila. Nato se glasuje o celotnem besedilu.
3. Ko komisija mnenje ali poročilo sprejme, ga njen predsednik posreduje predsedniku Odbora.

Člen 62 – Opustitev priprave mnenja ali poročila

Če komisija, ki je zadolžena za določeno zadevo (glavna komisija), oceni, da besedilo ni v lokalnem ali regionalnem interesu ali ni politično pomembno, lahko sklene, da o zadevi ne bo pripravila mnenja ali poročila.

Člen 63 – Pisni postopek

1. V izjemnih primerih lahko predsednik komisije uporabi pisni postopek za sprejetje sklepa o delovanju komisije.
2. Predsednik članom pošlje predlog sklepa in jih povabi, da naj mu v roku treh delovnih dni pisno sporočijo morebitne zadržke.
3. Sklep je sprejet, če mu nihče ne nasprotuje.

Člen 64 – Mnenja v obliki pisma

1. Če je v primeru zaprosila zaželen odgovor Odbora, vendar se zaradi prednostne obravnave in/ali zato, ker so bila pred kratkim že sprejeta ustrezna mnenja, priprava novega mnenja ne šteje za potrebno, lahko ustrezna komisija sklene, da mnenja ne pripravi. V tem primeru lahko Odbor institucijam Evropske unije odgovori v obliki pisma, ki ga podpiše predsednik Odbora.
2. Pismo pripravi predsednik pristojne komisije ob posvetovanju s poročevalci prejšnjih mnenj na isto temo.
3. Če roki to dopuščajo, se pismo predloži v razpravo na prvi naslednji seji pristojne komisije, preden se ga predloži v podpis predsedniku Odbora.

Člen 65 – Določbe, ki veljajo za komisije

Smiselno se uporabljajo členi 11, 12(2), 17(1) do (3) in 20.

POGLAVJE 5

UPRAVA ODBORA

Člen 66 – Generalni sekretariat

1. Odboru pomaga generalni sekretariat.

2. Generalni sekretariat vodi generalni sekretar.

3. Predsedstvo na predlog generalnega sekretarja določi tako organizacijo generalnega sekretariata, da ta lahko zagotavlja delovanje Odbora in njegovih organov in je v podporo članom Odbora pri izvajanju njihovega mandata. Pri tem opredeli storitve, ki jih mora uprava nuditi članom, nacionalnim delegacijam, političnim skupinam in neodvisnim članom.

4. Generalni sekretariat pripravlja zapisnike sej organov Odbora.

Člen 67 – Generalni sekretar

1. Naloga generalnega sekretarja je zagotoviti izvajanje sklepov, ki jih je sprejelo predsedstvo ali predsednik v skladu s tem poslovnikom in veljavnimi predpisi. Na sejah predsedstva sodeluje v svetovalni vlogi in sestavlja zapisnik.
2. Generalni sekretar opravlja svoje naloge pod vodstvom predsednika, ki zastopa predsedstvo.

Člen 68 – Zaposlitev generalnega sekretarja

1. Predsedstvo zaposli generalnega sekretarja na podlagi sklepa, sprejetega z dvotretjinsko večino oddanih glasov in po ugotavljanju sklepčnosti v skladu s prvim stavkom člena 37(2), na podlagi določb člena 2 in z njim povezanih členov o pogojih za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti.
2. Generalni sekretar se zaposli za pet let. Natančne pogoje njegove pogodbe o zaposlitvi določi predsedstvo.

Mandat generalnega sekretarja se lahko podaljša le enkrat za največ pet let.

3. V skladu z določbami pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti je organ, pooblaščen za sklepanje pogodbe o zaposlitvi generalnega sekretarja, predsedstvo.

Člen 69 – Kadrovski predpisi za uradnike in pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti

1. V skladu s kadrovskimi predpisi za uradnike Evropskih skupnosti je organ za imenovanja:

- generalni sekretar za uradnike od 5 do 12 razreda funkcionalne skupine AD in za uradnike funkcionalne skupine AST,
 - za ostale uradnike pa predsedstvo na predlog generalnega sekretarja.
2. V skladu s pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti je organ, pooblaščen za sklepanje pogodb o zaposlitvi:
- generalni sekretar začasne uslužbence od 5 do 12 razreda funkcionalne skupine AD ter začasne uslužbence funkcionalne skupine AST,
 - predsedstvo na predlog generalnega sekretarja za druge začasne uslužbence,
 - začasne uslužbence v kabinetu predsednika ali prvega podpredsednika:
 - generalni sekretar na predlog predsednika za uslužbence 5 do 12 razreda funkcionalne skupine AD in uslužbence funkcionalne skupine AST,
 - predsedstvo na predlog predsednika za uslužbence ostalih razredov funkcionalne skupine AD.
- Začasni uslužbenci, zaposleni v kabinetu predsednika ali prvega podpredsednika, se zaposlijo za obdobje do izteka njunega mandata:
- generalni sekretar, v skladu s pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti za pogodbene uslužbence, strokovne svetovalce in lokalne uslužbence.

Člen 70 – Seja za zaprtimi vrati

Predsedstvo ima sejo za zaprtimi vrati, kadar sprejema sklepe v skladu s členoma 68 in 69.

Člen 71 – Komisija za finančne in upravne zadeve

1. Predsedstvo na podlagi člena 36 ustanovi svetovalno komisijo za finančne in upravne zadeve, ki ji predseduje eden od članov predsedstva.

2. Komisija za finančne in upravne zadeve ima naslednje naloge:

- (a) obravnava in sprejetje predhodnega osnutka prihodkov in odhodkov, ki ga predloži generalni sekretar v skladu s členom 72;
- (b) priprava osnutkov navodil in sklepov predsedstva v finančnih, organizacijskih in upravnih zadevah, vključno s tistimi, ki se nanašajo na člane in nadomestne člane.

3. Predsednik komisije za finančne in upravne zadeve zastopa Odbor pri proračunskih organih Unije.

Člen 72 – Proračun

1. Komisija za finančne in upravne zadeve predloži predsedstvu predhodni osnutek načrta prihodkov in odhodkov Odbora za naslednje proračunsko leto. Predsedstvo predloži osnutek načrta prihodkov in odhodkov v sprejetje plenarni skupščini.
2. Plenarna skupščina sprejme osnutek načrta prihodkov in odhodkov Odbora in ga pravočasno posreduje Komisiji, Svetu in Evropskemu parlamentu, da zagotovi spoštovanje rokov, določenih s proračunskimi predpisi.
3. Predsednik Odbora, po posvetovanju s komisijo za finančne in upravne zadeve, izvršuje načrt prihodkov in odhodkov ali zagotovi njegovo izvrševanje v skladu z notranjimi finančnimi pravili, ki jih sprejme predsedstvo. Predsednik te naloge opravlja v skladu z določbami finančne uredbe, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti.

*

* *

NASLOV III

DRUGE DOLOČBE

POGLAVJE 1

SODELOVANJE Z DRUGIMI INSTITUCIJAMI

Člen 73 – Sporazumi o sodelovanju

V okviru pristojnosti Odbora lahko predsedstvo na predlog generalnega sekretarja sklepa sporazume z drugimi institucijami ali organizacijami.

Člen 74 – Pošiljanje in objava mnenj, poročil in resolucij

1. Mnenja in poročila Odbora ter sporočila o uporabi poenostavljenega postopka iz člena 26 ali o opustitvi priprave mnenja ali poročila v skladu s členom 62 se pošljejo Svetu, Komisiji in Evropskemu parlamentu. Tako kot resolucije jih pošlje predsednik.
2. Mnenja, poročila in resolucije se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

POGLAVJE 2

JAVNOST IN PREGLEDNOST

Člen 75 – Dostop javnosti do dokumentov

1. Vsak državljan Unije in vsaka fizična ali pravna oseba s stalnim prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic ima v skladu z določbami Pogodbe o delovanju Evropske unije pravico do dostopa do dokumentov Odbora regij, ob upoštevanju načel, pogojev in omejitev, določenih v Uredbi (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta, ter na način, ki ga določi predsedstvo Odbora. V mejah možnosti se enak dostop do dokumentov Odbora zagotovi tudi drugim fizičnim in pravnim osebam.
2. Odbor vodi register svojih dokumentov. Predsedstvo zato sprejme notranja pravila o načinu dostopa in določi seznam dokumentov, ki so dostopni neposredno.

POGLAVJE 3

RABA JEZIKOV

Člen 76 – Jezikovna ureditev pri tolmačenju

Glede jezikovne ureditve pri tolmačenju se, kolikor je le mogoče, zagotovijo sredstva za spoštovanje naslednjih načel:

- (a) razprave Odbora lahko potekajo v vseh uradnih jezikih, razen če predsedstvo ne odloči drugače;
- (b) vsi člani imajo pravico, da na plenarnem zasedanju govorijo v uradnem jeziku, ki so si ga izbrali. Govor v enem od uradnih jezikov se simultano prevaja v druge uradne jezike in v vsak jezik, za katerega predsedstvo oceni, da je to nujno;
- (c) na sejah predsedstva, komisij in delovnih skupin je na voljo tolmačenje iz jezikov in v jezike, ki jih govorijo člani, ki so potrdili udeležbo na seji.

POGLAVJE 4

DOLOČBE O POSLOVNIKU

Člen 77 – Revizija poslovnika

1. Plenarna skupščina z večino svojih članov odloči, ali je potrebna celotna ali delna revizija poslovnika.
2. *Ad hoc* komisijo zadolži za pripravo poročila in osnutka besedila, na podlagi katerega z večino svojih članov sprejme nove določbe. Nove določbe začnejo veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 78 – Navodila predsedstva

V skladu s poslovníkom lahko predsedstvo izda navodila za izvajanje določb tega poslovnika.

Člen 79 – Začetek veljavnosti poslovnika

Ta poslovnik začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

IV

(Akti, sprejeti pred 1. decembrom 2009 v skladu s Pogodbo ES, Pogodbo EU in Pogodbo Euratom)

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 30. septembra 2009

o državni pomoči št. C 2/09 (ex N 221/08 in N 413/08) Nemčije za posodobitev splošnih pogojev za kapitalske naložbe

(notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 7387)

(Besedilo v nemškem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2010/13/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenimi določbami ⁽¹⁾, in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

- (1) Nemčija je z dopisom z dne 30. aprila 2008, ki ga je Komisija evidentirala isti dan, zaradi pravne varnosti priglasila ukrepa v zvezi z obveznostjo plačila davka na dohodek iz poslovne dejavnosti in v zvezi z odpravo omejitve glede prenosa izgube (N 221/08). Komisija je pozvala Nemčijo, naj predloži dodatne informacije, z dopisoma z dne 26. junija in 23. oktobra 2008. Nemčija je odgovorila z dopisoma z dne 24. julija in 21. novembra 2008, evidentiranima istega dne.
- (2) Nemčija je z dopisom z dne 22. avgusta 2008, evidentiranim istega dne, zaradi pravne varnosti Komisiji priglasila še tretji ukrep glede davčnih olajšav za zasebne vlagatelje (N 413/08). Predstavniki Nemčije in Generalnega direktorata za konkurenco so se sestali 9. oktobra 2008. Nato je Nemčija z dopisom z dne 19. novembra 2008, evidentiranim istega dne, predložila dodatne informacije.

- (3) Komisija je 28. januarja 2009 sprožila formalni postopek preiskave za vse tri ukrepe. Povzetek odločitve je bil 14. marca 2009 objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽²⁾. Nemčija je predložila pripombe v zvezi z odločitvijo o sprožitvi postopka z dopisom z dne 3. marca 2009, evidentiranim istega dne. Tretje osebe so svoje pripombe predložile z dopisoma z dne 9. in 14. aprila 2009, evidentiranimi istega dne. Nemčija je bila o teh pripombah obveščena 23. aprila 2009 in je nanje odgovorila z dopisom z dne 22. maja 2009, evidentiranim istega dne.

2. OPIS**2.1 Cilj ukrepov in sredstva**

- (4) Priglasitve so bile povezane s tremi davčnimi ukrepi in so vključevale dve opredelitvi upravičencev. Ukrepi so bili vključeni v Zakon o posodobitvi splošnih pogojev za kapitalske naložbe (v nadaljnjem besedilu: Zakon o kapitalskih naložbah). Ukrepi imajo skupni cilj, tj. omogočiti lažje zagotavljanje zasebnega tveganega kapitala za določeno skupino podjetij, imenovanih „ciljne družbe“.
- (5) Namen prvega ukrepa (evidentiranega kot N 221/08) je omogočiti lažje zagotavljanje tveganega kapitala na podlagi posebnih razmejitvenih meril za obveznost plačila davka na dohodek iz poslovne dejavnosti za družbe tveganega kapitala. Nemčija ocenjuje, da bodo letne davčne izgube zaradi uporabe tega ukrepa znašale 90 milijonov EUR.
- (6) Drugi ukrep (evidentiran kot N 221/08) je namenjen omilitvi strogih predpisov o preprečevanju zlorab pri odbitku izgub, pri čemer ciljnim družbam omogoča prenos izgube, kadar družba tveganega kapitala pridobi delež v njih. Nemčija pričakuje, da bodo letne davčne izgube zaradi tega ukrepa znašale 385 milijonov EUR.

⁽¹⁾ UL C 60, 14.3.2009, str. 9.

⁽²⁾ Glej opombo 1.

- (7) Tretji ukrep (evidentiran kot N 413/08) določa, da imajo fizične osebe, ki vlagajo v ciljne družbe (v nadaljnjem besedilu: zasebni vlagatelji), v primeru kapitalskega dobička od odsvojitve *olajšave pri davku od dohodka*. Čeprav je davčna ugodnost dodeljena neposredno zasebnim vlagateljem, je lahko ta ukrep posredno ugoden za ciljne družbe, saj pridobijo več naložb. Nemčija pričakuje, da bodo letne davčne izgube zaradi tega ukrepa znašale 30 milijonov EUR.

2.2 Upravičenci do ukrepov

- (8) Vsi trije davčni ukrepi iz Zakona o kapitalskih naložbah so za družbe tveganega kapitala in ciljne družbe v skladu z Zakonom o kapitalskih naložbah ter za zasebne vlagatelje, kar pomeni predvsem premožne zasebne vlagatelje (v nadaljnjem besedilu: poslovni angeli), ugodni na naslednji način:

	Ukrep glede davka na dohodek iz poslovne dejavnosti	Odprava prepovedi prenosa izgube	Olajšava pri davku od dohodka
Družbe tveganega kapitala	neposredno	posredno	ne
Ciljne družbe	ne	neposredno	posredno
Zasebni vlagatelji	ne	ne	neposredno

- (9) Družbe tveganega kapitala mora kot take priznati zvezni organ za finančni nadzor, pri čemer ne smejo biti hkrati registrirane kot gospodarska družba za finančne naložbe⁽³⁾. Poleg tega je lahko družba priznana kot družba tveganega kapitala, če izpolnjuje naslednje pogoje:

- dejavnost podjetja mora biti v skladu s statutom družbe tveganega kapitala pridobivanje, ohranjanje, upravljanje in odsvajanje tveganega kapitala. Naložbe lastniškega kapitala v ciljnih družbah morajo znašati 70 % vseh sredstev, s katerimi upravlja družba tveganega kapitala,
- sedež in uprava družbe tveganega kapitala morata biti v Nemčiji,
- osnovni kapital družbe tveganega kapitala ali deleži družbenikov v skladu s statutom morajo znašati vsaj 1 milijon EUR,

- družba tveganega kapitala mora imeti vsaj dva člana uprave, ki sta zanesljiva in ustrezno strokovno usposobljena za vodenje družbe tveganega kapitala.

- (10) Ciljne družbe morajo biti kapitalске družbe in izpolnjevati naslednje pogoje:

- njihov sedež in uprava morata biti v državi pogodbenici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru,

- lastniški kapital ciljne družbe ob nakupu deleža, ki ga izvede družba tveganega kapitala, ne sme presegati 20 milijonov EUR,

- ciljna družba ne sme biti ustanovljena več kot deset let pred nakupom deleža, ki ga izvede družba tveganega kapitala,

- ob nakupu deleža, ki ga izvede družba tveganega kapitala, se ne sme trgovati z vrednostnimi papirji ciljne družbe na organiziranem trgu in takšni vrednostni papirji ne smejo biti sprejeti v trgovanje na drugem enakovrednem trgu ali vanj uvrščeni.

- (11) Ukrep ne opredeljuje ciljne družbe glede na opredelitev podjetij v težavah⁽⁴⁾.

2.3 Davek na dohodek iz poslovne dejavnosti

2.3.1 Ozadje

- (12) Nemški davek na dohodek iz poslovne dejavnosti zaračunavajo lokalni organi za gospodarske dejavnosti, ki jih poslovna enota opravlja na območju občine. Ta ureditev temelji na dejstvu, da morajo poslovne enote prispevati k stroškom za lokalno infrastrukturo, ki jo uporabljajo. Davek na dohodek iz poslovne dejavnosti morajo ne glede na pravno obliko podjetja plačati vsa podjetja, ki opravljajo gospodarsko dejavnost v skladu z zakonodajo o davku na dohodek iz poslovne dejavnosti in davku na dohodek. Izhodišče pri kapitalskih družbah je načeloma gospodarska dejavnost. Osebnе družbe se razlikujejo glede na dejavnost: za osebnе družbe, ki opravljajo izključno dejavnost upravljanja premoženja, davek na dohodek iz poslovne dejavnosti ne velja. Osebnе družbe, ki opravljajo gospodarske dejavnosti, pa so zavezanci za davek na dohodek iz poslovne dejavnosti.

⁽³⁾ Gospodarske družbe za kapitalске naložbe so registrirane pri pristojnem vrhovnem deželnem organu. Registrirajo se lahko vse vrste zasebnih kapitalskih udeležb.

⁽⁴⁾ Smernice Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (UL C 244, 1.10.2004, str. 2).

(13) Zvezno ministrstvo za finance je izdalo dopis ⁽⁵⁾ (v nadaljnjem besedilu: dopis iz leta 2003) o razmejitvi dejavnosti upravljanja premoženja in gospodarskih dejavnosti skladov tveganega kapitala in skladov zasebnega kapitala. V skladu s tem dopisom morajo skladi tveganega kapitala/skladi zasebnega kapitala plačati davek na dohodek iz poslovne dejavnosti, če dejavnost, ki jo opravljajo, spada med gospodarske dejavnosti. Če se ukvarjajo le z upravljanjem premoženja, jim davka na dohodek iz poslovne dejavnosti ni treba plačati. Dopis iz leta 2003 temelji na sodbi Zveznega finančnega sodišča z dne 25. julija 2001 ⁽⁶⁾. V skladu s to sodbo ni izhodišče gospodarska dejavnost sklada tveganega kapitala/sklada zasebnega kapitala, če so izpolnjena naslednja merila:

- ne uporabljajo se bančna posojila/ne prevzemajo se jamstva,
- ne obstaja obsežna lastna organizacija za upravljanje premoženja sklada, pri čemer pisarniški prostori ne presegajo obsega, ki je običajen za veliko zasebno premoženje ⁽⁷⁾,
- ne obstaja izkoriščanje trga na podlagi poklicnih izkušenj,
- ne obstaja ponudba širši javnosti/trgovanje za svoj račun,
- ne obstaja kratkoročna udeležba,
- ne obstaja ponovno vlaganje iztržka od prodaje,
- ne obstaja lastna podjetniška dejavnost v družbah v portfelju,
- ne obstaja gospodarski značaj ali gospodarska „okužba“ ⁽⁸⁾.

(14) Namen teh meril je pojasniti predvsem tradicionalno razlikovanje v nemški davčni zakonodaji med gospodar-

skimi in negospodarskimi dejavnostmi skladov tveganega kapitala/skladov zasebnega kapitala. Upravljanje premoženja se šteje za negospodarsko dejavnost. Razlika med gospodarskimi in negospodarskimi dejavnostmi je razčlenjena in obravnavana v veliko sodnih odločbah, med drugim tudi v odločbah Zveznega finančnega sodišča. Skladi tveganega kapitala ali skladi zasebnega kapitala na splošno opravljajo gospodarsko dejavnost, če trgovanje s premoženjem (kratko obdobje med nakupom in odsvojitvijo premoženja, kot so vrednostni papirji) zajema znaten del njihove dejavnosti ⁽⁹⁾.

2.3.2 Pojasnila o davku na dohodek iz poslovne dejavnosti iz Zakona o kapitalskih naložbah

- (15) V skladu s priglasitvijo vsebuje člen 1(19) Zakona o kapitalskih naložbah „pojasnilo“ o dopisu iz leta 2003, pri čemer naj se Zakon in dopis ne bi bistveno razlikovala.
- (16) Na podlagi te določbe je treba družbe tveganega kapitala v obliki osebne družbe, ki opravljajo izključno dejavnost pridobivanja, ohranjanja, upravljanja in odsvajanja tveganega kapitala in so izključno udeležene v kapitalskih družbah, v skladu z zakonodajo o davku od dohodka razvrstiti kot družbe za upravljanje premoženja. Ob upoštevanju tega družbe tveganega kapitala ne opravljajo dejavnosti upravljanja premoženja, če opravljajo naslednje ali primerljive dejavnosti:
- kratkoročno odsvojitev tveganega kapitala in drugih deležev v družbah s sedežem in upravo v pogodbenici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru,
 - posle z instrumenti denarnega trga ⁽¹⁰⁾; posle z denarnimi sredstvi na računih pri kreditnih ustanovah s sedežem v državi pogodbenici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru; posle z deleži v investicijskih skladih ⁽¹¹⁾,

⁽⁵⁾ *Einkommensteuerliche Behandlung von Venture Capital und Private Equity Fonds; Abgrenzung der privaten Vermögensverwaltung vom Gewerbebetrieb*; dopis Zveznega ministrstva za finance z dne 20. novembra 2003, Zvezni uradni list 2004, del I, št. 1, str. 40.

⁽⁶⁾ Zvezni uradni list II 2001, str. 809.

⁽⁷⁾ Sklad ne sme imeti obsežne lastne organizacije za upravljanje premoženja sklada. Če ima sklad lastno pisarno, to ni škodljivo, če ne presega obsega, ki je običajen za veliko zasebno premoženje.

⁽⁸⁾ Gospodarska okužba, ki se imenuje tudi teorija obarvanja (nem. „Abfärbetheorie“), nastane, kadar na primer enota, ki ni zavezanec za davek na dohodek iz poslovne dejavnosti, prevzame tudi gospodarsko dejavnost. Ta dejavnost vpliva tudi na celotno enoto, ki postane zavezanec za davek na dohodek iz poslovne dejavnosti, tudi če ta gospodarska dejavnost zajema le zelo majhen del njenih dejavnosti.

⁽⁹⁾ Gospodarska dejavnost je opredeljena kot samostojna trajna dejavnost, ki je namenjena ustvarjanju dobička (ne gre za ljubiteljsko dejavnost), pri čemer pomeni udeležbo v splošnem gospodarskem prometu (presega storitve za družinske člane in prijatelje) in se ne šteje za opravljanje kmetijske dejavnosti ali opravljanje svobodnega poklica (na primer odvetnik, zdravnik, umetnik ali docent). Upravljanje premoženja je opredeljeno kot dejavnost, ki ne pomeni uporabe premoženja v smislu izkoriščanja koristi iz pridobljenih vrednosti premoženja in pri kateri ni odločilno izkoriščanje materialnih sredstev s prerazporeditvijo. Uvrstitev med gospodarske dejavnosti ali upravljanje premoženja je zelo pomembna pri naložbah v vrednostne papirje ali nepremičnine. V primeru poslovnih prihodkov je celoten kapitalski dobiček obdavčen, pri čemer velja zanj hkrati davek na dohodek iz poslovne dejavnosti. Če gre za izključno upravljanje premoženja, so prihodki iz različnih virov obdavčeni, za morebitno odsvojitev osnovne substance pa davek na kapitalski dobiček (in davek na dohodek iz poslovne dejavnosti) morda ne velja.

⁽¹⁰⁾ V smislu člena 48 Zakona o naložbah.

⁽¹¹⁾ V smislu člena 50 Zakona o naložbah.

- svetovanje ciljnim družbam, v katerih je udeležena družba tveganega kapitala, dajanje posojil in jamstev ciljnim družbam, v katerih je udeležena družba tveganega kapitala, in najemanje posojil ter odobritev pravic za udeležbo pri dobičku in izdaja dolžniških vrednostnih papirjev,
 - ponovno vlaganje iztržka od prodaje tveganega kapitala in drugih deležev v družbah s sedežem in upravo v državi pogodbenici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru,
 - izkoriščanje trga na podlagi poklicnih izkušenj.
- (17) V skladu s tem sta pridobitev in ohranjanje svojih poslovnih prostorov in poslovne organizacije za opravljanje dejavnosti upravljanja premoženja neškodljiva. Dejavnosti iz uvodne izjave 16 pa lahko opravlja hčerinska družba, ki jo ima v popolni lasti družba tveganega kapitala.

2.4 Prenos izgube

2.4.1 Uvod

- (18) Podjetje lahko izgube, nastale v poslovnem letu, praviloma prenese, kar pomeni, da jih pobota z dobičkom naslednjih poslovnih let. S prenosom izgube se lahko upoštevajo izgube v celotnem obstoju podjetja. S tem lahko pride tudi do zlorab v obliki tako imenovanih navideznih podjetij, ki so kljub dejstvu, da ne poslujejo več, odsvojena, ker njihov prenos izgube pomeni dejansko vrednost: kupec takšnega navideznega podjetja pridobi s prenosom izgube tako, da svoje prihodnje obdavčljive dobičke pobota in zato v skladu z veljavno davčno stopnjo plača nižji davek.
- (19) Nemčija je vključila v Zakon o davku na dohodek pravnih oseb ukrepe za preprečevanje zlorab pri trgovanju z izgubami. Z Zakonom o nadaljevanju reforme davka na ustvarjeni dohodek iz leta 1997 je bilo trgovanje z izgubami v obliki navideznih podjetij onemogočeno. Z Zakonom o reformi davka na ustvarjeni dohodek iz leta 2008 je Nemčija poostrila ukrepe za preprečevanje zlorab. Zakon vpliva na vse spremembe posrednega ali neposrednega lastniškega deleža, ki presega 25 %, v petletnem obdobju. Zakon o davku na dohodek pravnih oseb določa sorazmerni odbitek izgub, če je v petih letih več kot 25 % vpisanega kapitala, član-

skih pravic, pravic do udeležbe ali glasovalnih pravic posredno ali neposredno prenesenih na pridobitelja. Neizkoriščenih izgub ni več mogoče v celoti odbiti, če je v petih letih več kot 50 % vpisanega kapitala ali zgoraj navedenih pravic posredno ali neposredno prenesenih na pridobitelja.

2.4.2 Zakon o kapitalskih naložbah

- (20) Zakon o kapitalskih naložbah vključuje milejše določbe o prenosu izgube za ciljne družbe, ki jih pridobijo družbe tveganega kapitala, ker ciljnim družbam z bistveno drugačno lastniško strukturo omogoča davčni prenos izgub, ki bi v skladu z osnovnim pravilom propadle.
- (21) V skladu s členom 4 Zakona o kapitalskih naložbah je mogoče, kadar družba tveganega kapitala neposredno pridobi delež v ciljni družbi, v prihodnje odbiti izgube ciljne družbe, če gre za skrite rezerve obdavčljivih notranjih obratnih sredstev ciljne družbe. Enako velja, če pridobitelj, ki ni družba tveganega kapitala, neposredno pridobi delež v ciljni družbi družbe tveganega kapitala, če
- ima ciljna družba ob pridobitvi deleža največ 20 milijonov EUR lastniškega kapitala,
 - ima ciljna družba ob pridobitvi deleža največ 100 milijonov EUR lastniškega kapitala in povečanje lastniškega kapitala, ki presega znesek 20 milijonov EUR, temelji na letnih presežkih štirih poslovnih let pred odsvojitvijo,
 - je obdobje med nakupom in odsvojitvijo deleža v ciljni družbi s strani družbe tveganega kapitala najmanj štiri leta.
- (22) V skladu z določbami Zakona o davku od dohodka se lahko pri odbitku izgube v letu pridobitve deleža odbije petina odbitne izgube; ta znesek se v naslednjih štirih letih poveča za petino odbitne izgube.

2.5 Davčne olajšave za zasebne vlagatelje

2.5.1 Uvod

- (23) Zakon o kapitalskih naložbah, ki določa davčne ugodnosti za dobiček iz naložb, naj bi spodbudil naložbe zasebnih vlagateljev, kot so poslovni angeli, v ciljne družbe.

(24) V skladu s členom 1(20) Zakona o kapitalskih naložbah se kapitalski dobiček od odsvojitve deležev v ciljni družbi razdeli med vlagatelje sorazmerno glede na njihovo udeležbo. Na dobljenem znesku temelji obdavčitev dohodka zasebnih vlagateljev/poslovnih angelov.

(25) Davčna ugodnost velja le v primeru realiziranih kapitalskih dobičkov. Udeležba zasebnega vlagatelja/poslovnega angela v ciljni družbi mora znašati v zadnjih petih letih od 3 % do 25 % in lahko traja največ 10 let. Vsak zasebni vlagatelj/poslovni angel je na naložbo ob največji možni 25-odstotni udeležbi upravičen do neobdavčenega dobička v višini do 50 000 EUR (200 000 EUR krat 0,25). Ob upoštevanju tega je po izračunu Nemčije največja možna davčna ugodnost na poslovnega angela in naložbo 22 500 EUR. Pri dobičku več kot 800 000 EUR na naložbo se davčna ugodnost sorazmerno zmanjša, tako da od skupnega dobička v višini 1 milijona EUR ne velja več.

3. POMISLEKI IZ ODLOČITVE O SPROŽITVI POSTOPKA

(26) Kot je navedeno v uvodni izjavi 3, je Komisija 28. januarja 2009 sprejela odločitev o sprožitvi formalnega postopka preiskave (v nadaljnjem besedilu: odločitev o sprožitvi postopka). V njej je izrazila predhodno mnenje, da vsi trije ukrepi pomenijo državno pomoč.

3.1 Državna pomoč v zvezi z ukrepom glede davka na dohodek iz poslovne dejavnosti

(27) Na podlagi primerjave dopisa iz leta 2003 s „pojasnilom“ iz Zakona o kapitalskih naložbah ima Komisija pomisleke glede razlage Nemčije, da je dopis iz leta 2003 z Zakonom o kapitalskih naložbah le zakonsko natančneje opredeljen, saj se zdi, da daje zadevni zakon davčno prednost novi posebni kategoriji družb tveganega kapitala, ki so v njem opredeljene. Komisija meni, da „pojasnilo“ odstopa od dopisa iz leta 2003 in za nekatere družbe tveganega kapitala določa milejša merila za oprostitve davka na dohodek iz poslovne dejavnosti.

(28) Ob upoštevanju teh pomislekov Komisija meni, da ukrep glede davka na dohodek iz poslovne dejavnosti daje prednost nekaterim družbam tveganega kapitala v primerjavi z drugimi investicijskimi družbami, ki morda opravljajo enake ali podobne dejavnosti. Poleg tega se zaradi navedenega izpada davka na dohodek iz poslovne dejavnosti

netni letni davčni prihodki zmanjšajo za približno 90 milijonov EUR, kar lahko pomeni, da Zakon o kapitalskih naložbah ni le „pojasnilo“ dopisa iz leta 2003.

3.2 Državna pomoč v zvezi z ukrepom prenosa izgube

(29) Nemčija načeloma ni izključila možnosti, da je ukrep prenosa izgube selektiven ter tako daje prednost ciljnim družbam in družbam tveganega kapitala. Vendar je Nemčija navedla, da to utemeljujejo značilnosti in logika nemškega davčnega sistema. Ker Nemčija meni, da je uvedba splošne omejitve glede uporabe izgube iz leta 2008 za trg tveganega kapitala zelo obremenjujoča, mora biti uporaba izgube za ta trg še vedno na voljo. Ob upoštevanju tega ukrep izpolnjuje merila iz Obvestila Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za ukrepe, ki zadevajo neposredno obdavčitev ustvarjenega dohodka⁽¹²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Obvestilo Komisije o obdavčitvi ustvarjenega dohodka).

(30) Vendar Komisija opozarja, da druge investicijske družbe (tj. družbe, ki niso zajete z opredelitvijo družbe tveganega kapitala) ne smejo biti izključene, če ukrep utemeljujejo značilnosti in logika nemškega davčnega sistema, ker lahko tudi druge investicijske družbe vlagajo v ciljne družbe in jim je treba omogočiti uporabo pravice do uporabe izgube. Vendar to v zadevnem primeru ne velja, ker lahko ciljne družbe, v katerih so udeležene druge investicijske družbe, prenesejo izgubo le, če so te družbe pridobile delež od družbe tveganega kapitala v skladu s pogoji iz uvodne izjave 21.

(31) Poleg tega je Nemčija navedla, da ukrep ne prizadeva trgovine med državami članicami v skladu s členom 87(1) Pogodbe ES, ker naj bi z njim dosegli „notranji cilj“, ki je združljiv z Obvestilom Komisije o obdavčitvi ustvarjenega dohodka. Ukrep je le izjema od strogega pravila, ki nima enakovredne ustreznice v drugih državah članicah. Zato ne more čezmejno vplivati na konkurenco ali trgovino.

(32) Vendar Komisija meni, da so lahko upravičenci do tega ukrepa vključeni v trgovino z drugimi državami članicami, kar pomeni, da ukrep lahko vpliva na trgovino. Zato je treba pri obravnavi vprašanja, ali davčni ukrep daje selektivno prednost nekaterim podjetjem, izhajati iz splošno veljavnega sistema v zadevni državi članici. Vprašanje, kateri predpisi se uporabljajo v drugih državah članicah, je načeloma nepomembno.

⁽¹²⁾ UL C 384, 10.12.1998, str. 3.

3.3 Državna pomoč v zvezi z davčnimi olajšavami za zasebne vlagatelje

- (33) Nemčija je pojasnila, da ta ukrep ne pomeni državne pomoči, ker so upravičenci fizične osebe. Ker pa lahko zaradi ukrepa postanejo naložbe v nekatera podjetja, tj. ciljne družbe, za vlagatelje bolj zanimive, lahko to za nekatera podjetja (ciljne družbe) ⁽¹³⁾ pomeni posredno prednost.
- (34) Zato Komisija meni, da sta izpolnjeni merili „prednosti“ in „selektivnosti“. Poleg tega se letni davčni prihodki zaradi izvajanja ukrepa zmanjšajo za približno 30 milijonov EUR.

3.4 Združljivost s Smernicami Skupnosti o državnih pomočeh za spodbujanje naložb rizičnega kapitala v mala in srednje velika podjetja

- (35) Komisija je izrazila pomislek o združljivosti ukrepov s Smernicami Skupnosti o državnih pomočeh za spodbujanje naložb rizičnega kapitala v mala in srednje velika podjetja (v nadaljnjem besedilu: Smernice o rizičnem kapitalu) ⁽¹⁴⁾, ker se v skladu s temi smernicami državna pomoč v obliki rizičnega kapitala ne sme dodeliti velikim podjetjem ⁽¹⁵⁾, podjetjem v težavah ter podjetjem v ladjedelništvu, premogovništvu in jeklarstvu. Vendar lahko v tem primeru ukrepi veljajo tudi za podjetja iz zgoraj navedenih skupin. Zato opredelitev področja uporabe ukrepov (glede upravičencev) ni v skladu s Smernicami o rizičnem kapitalu.
- (36) Poleg tega mora biti državna pomoč v skladu z oddelkom 4.3 Smernic o rizičnem kapitalu usmerjena na določeno tržno nepopolnost, za katero mora biti dovolj dokazov o obstoju. Tega Nemčija ni dokazala.

⁽¹³⁾ Dejstvo, da lahko davčne ugodnosti za fizične osebe, ki vlagajo v nekatera podjetja, pomenijo državno pomoč za ta podjetja, je potrdilo Sodišče (glej zadevo C-156/98, *Nemčija proti Komisiji*, Recueil 2000, str. I-6857).

⁽¹⁴⁾ UL C 194, 18.8.2006, str. 2.

⁽¹⁵⁾ Opredelitev ciljnih družb iz Zakona o kapitalskih naložbah se ne ujema z opredelitvijo EU za mala in srednja podjetja. V zvezi s pogojem, da na primer ciljna družba pri pridobitvi deleža s strani družbe tveganega kapitala ne sme imeti več kot 20 milijonov EUR lastniškega kapitala, Komisija ugotavlja: bilančna vsota je vsota lastniškega kapitala in obveznosti. Obveznosti so običajno bistveno večje od lastniškega kapitala. Zato je lahko prag za bilančno vsoto v višini 43 milijonov EUR, ki velja za mala in srednja podjetja, za ciljne družbe višji. Poleg tega v opredelitvi ciljne družbe nista zajeti omejitve števila zaposlenih 250 in omejitve prometa 50 milijonov EUR.

- (37) Komisija je prav tako izrazila pomisleke, ali so izpolnjeni drugi pogoji iz oddelka 4 Smernic o rizičnem kapitalu. Poleg tega Komisija meni, da je omejitev davčne ugodnosti na družbe tveganega kapitala, ki vlagajo v kapitalske družbe, v nasprotju z opredeljenim ciljem ukrepa, tj. omogočiti lažje zagotavljanje rizičnega kapitala za vsa podjetja, ki ga potrebujejo. Ugotovljeno je, da mlada, inovativna podjetja, ki potrebujejo rizični kapital, morda niso kapitalske družbe, ampak se odločijo za druge pravne oblike. Vendar ukrep zagotavlja ugodnosti mladim, inovativnim podjetjem v obliki osebne družbe.

3.5 Združljivost s skupnim trgom

- (38) Komisija je izrazila pomisleke o združljivosti ukrepov s predpisi o skupnem trgu. Med družbe tveganega kapitala so lahko uvrščena le podjetja s sedežem in upravo v Nemčiji. Zato se zdi, da nekatera podjetja, zlasti poslovne enote/podružnice in hčerinske družbe podjetij iz Skupnosti in EGP s sedežem zunaj Nemčije, niso upravičena do pomoči. Ta pogoj lahko pomeni omejitev pravice do ustanavljanja v skladu s členom 43 Pogodbe ES.
- (39) Nemčija je navedla, da podjetij s sedežem zunaj Nemčije ne more nadzorovati zvezni organ za finančni nadzor in da imajo taka podjetja neupravičeno konkurenčno prednost glede na nemške družbe tveganega kapitala. Vendar je Komisija izrazila pomisleke o tem, da niso na voljo druge možnosti za nadzor poslovnih enot tujih podjetij, ki so registrirana v Nemčiji in dejansko konkurirajo družbam tveganega kapitala. Na podlagi tega je Komisija ugotovila, da izključitev teh podjetij iz ureditve ni utemeljena. Zato Komisija ni bila prepričana, ali lahko zadevne ukrepe razglasi za združljive s skupnim trgom.

4. PRIPOMBE NEMČIJE V ZVEZI Z ODLOČITVIJO O SPROŽITVI POSTOPKA

- (40) Nemčija je z dopisom z dne 3. marca 2009 predložila pripombe v zvezi z odločitvijo Komisije o sprožitvi postopka v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES. Pripombe so povezane z vsemi tremi ukrepi. Nemčija tudi v tem primeru meni, da ukrepi ne pomenijo državne pomoči.

4.1 Ukrep glede davka na dohodek iz poslovne dejavnosti

- (41) Nemčija je ponovno poudarila, da ukrep glede davka na dohodek iz poslovne dejavnosti ne pomeni oprostitve tega davka, ampak je namenjen razmejitvi med gospodarskimi dejavnostmi in dejavnostmi upravljanja premoženja

ter je zato le deklaratoren. O tem, ali družba tveganega kapitala opravlja gospodarsko dejavnost ali dejavnost upravljanja premoženja, na koncu presoja nemško zvezno sodišče v sodni praksi, ki je povzeta v dopisu iz leta 2003.

- (42) V zvezi s pričakovanimi davčnimi izgubami v višini 90 milijonov EUR je Nemčija razložila, da bi pojasnila Zakona o kapitalskih naložbah prispevala k zmanjšanju primerov „ponesrečene“ priprave pogodb, pri katerih davki zapadejo le zaradi „ponesrečene“ priprave.

4.2 Ukrep prenosa izgube

- (43) Nemčija je ponovno poudarila, da so predpisi o prenosu izgube na ravni ciljnih družb utemeljeni glede na značilnosti in logiko davčnega sistema, čeprav v ciljne družbe vlagajo tudi investicijske družbe, ki niso zajete v opredelitvi iz Zakona o kapitalskih naložbah.
- (44) Po mnenju Nemčije se lahko zakonodajalec prosto odloči, da bo razmejil družbe tveganega kapitala in druge investicijske družbe, ker obstajajo med družbami tveganega kapitala in drugimi investicijskimi družbami objektivne razlike. Zato je v skladu s točko 24 Obvestila Komisije o obdavčitvi ustvarjenega dohodka različno obravnavanje utemeljeno.
- (45) Poleg tega so družbe tveganega kapitala v posebnem položaju. Ker je zanje običajno, da vlagajo v ciljne družbe s prenosom izgube, drugi ukrep ne pomeni državne pomoči, ampak ureditev za zmanjšanje omejitev sedanjega sistema za trg tveganega kapitala.

4.3 Davčne olajšave za zasebne vlagatelje

- (46) Nemčija meni, da ukrep davčne olajšave ne vpliva znatno na trgovino med državami članicami, zlasti ker je davčna olajšava na vlagatelja omejena na 22 500 EUR. Ukrep velja tudi za ciljne družbe s sedežem v drugih državah članicah, pri čemer ni razlikovanja med nemškimi ciljnim družbami in ciljnim družbami iz drugih držav članic.
- (47) Nemčija je pojasnila, da so neposredni upravičenci fizične osebe, ki jih predpisi o državni pomoči ne zajemajo. Poleg tega ciljnim družbam zaradi posebne strukture ukrepa ni omogočena količinska prednost, kar izključuje značilnosti državne pomoči.

- (48) Po mnenju Nemčije davčna ugodnost ni neposredno povezana z naložbo, ampak z odsvojitvijo deleža v ciljni družbi.

4.4 Kršitev načela svobode ustanavljanja

- (49) Nemčija meni, da Zakon o kapitalskih naložbah ni v nasprotju z načelom svobode ustanavljanja iz člena 43 Pogodbe ES, ker je omejitev svobode ustanavljanja utemeljena z dejstvom, da omogoča izpolnjevanje zakonskih pogojev le zahteva glede sedeža.

5. PRIPOMBE TRETJIH OSEB

- (50) Pripombe o odločitvi o sprožitvi postopka so predložile tri zainteresirane strani z dopisi z dne 9. aprila 2009 (Zvezno združenje nemških organizacij za naložbe lastniškega kapitala – German Private Equity and Venture Capital Association e. V. (BVK)) in 14. aprila 2009 (Biotechnologie-Industrie-Organisation Deutschland e.V. (BIO) in Business Angels Network Deutschland e. V. (BAND)).

5.1 Pripombe tretjih oseb v zvezi z davkom na dohodek iz poslovne dejavnosti

- (51) BVK meni, da uvedba zakonskih meril o davčni uvrstitvi družbe tveganega kapitala kot družbe za upravljanje premoženja v Zakonu o kapitalskih naložbah ne pomeni davčne spodbude za družbo tveganega kapitala. Zakon o kapitalskih naložbah dejansko prispeva k dodatni negotovosti v tej panogi.
- (52) BVK meni, da „pojasnilo“ ni milejše od dopisa iz leta 2003, saj je finančni odbor nemškega zveznega parlamenta izrazil stališče, da se dopis iz leta 2003 še naprej uporablja kot dopolnitev Zakona o kapitalskih naložbah⁽¹⁶⁾. Zato je treba splošne navedbe iz člena 1(19) Zakona o kapitalskih naložbah konkretizirati z dopisom iz leta 2003. Na podlagi takšnega nezadovoljivega načina urejanja se merila iz dopisa iz leta 2003 še naprej uporabljajo tudi za družbe tveganega kapitala. Zato BVK meni, da so davčne izgube v višini približno 90 milijonov EUR, ki jih je ocenila zvezna vlada, nerazumne.
- (53) BVK se izrecno strinja z enotnimi splošnimi pogoji za domače in tuje sklade zasebnega kapitala, zlasti za sklade iz drugih držav članic Evropske unije, ter njihove domače in tuje vlagatelje v Nemčiji.

⁽¹⁶⁾ Prim. stališče finančnega odbora nemškega zveznega parlamenta – BT-Drucks. 16/9829, str. 5 in naslednje: „zato se za razlago zakonske ureditve kot dopolnitev še naprej uporablja obstoječi upravni akt“.

(54) BIO meni, da Zakon o kapitalskih naložbah ne določa, da so družbe tveganega kapitala prednostno oproščene davka na dohodek iz poslovne dejavnosti. Z Zakonom o kapitalskih naložbah je določena praksa, ki se izvaja na podlagi dopisa iz leta 2003, o oprostitvi davka na dohodek iz poslovne dejavnosti za sklade za upravljanje premoženja.

5.2 Pripombe tretjih oseb v zvezi s prenosom izgube

(55) BVK meni, da mora nemški zakonodajalec domače in tuje sklade tveganega kapitala in zasebnega kapitala obravnavati enako kot družbe tveganega kapitala iz Zakona o kapitalskih naložbah. Poleg tega BVK meni, da je ta cilj mogoče doseči le z enotnimi zakonskimi in davčnimi splošnimi pogoji za vse investicijske družbe zasebnega kapitala. BVK predlaga, da se nediskriminacijska uporaba prenosa izgube omogoči tudi skladom tveganega kapitala, ki jih ne zajema opredelitev iz Zakona o kapitalskih naložbah. Svoj predlog utemeljuje s tem, da prepoved prenosa izgube iz nemškega zakona o davku na dohodek pravnih oseb trajno ovira naložbe skladov tveganega kapitala in zasebnega kapitala.

(56) BIO Deutschland ocenjuje, da pomeni Zakon o kapitalskih naložbah izboljšanje sedanjega stanja glede prenosa izgube. BIO se sklicuje zlasti na prenos izgube in meni, da ciljno usmerjeno zmanjšanje omejitev ne pomeni državne pomoči. Ker so zaradi veljavnih predpisov o prenosu izgube v slabšem položaju zlasti inovativna mala in srednja podjetja, je treba Zakon o kapitalskih naložbah obravnavati kot ureditev za zmanjšanje davčnih omejitev. BIO meni, da je razmejitev med organizacijami za naložbe lastniškega kapitala, ki podjetjem zagotovijo kapital, v Zakonu o kapitalskih naložbah pravilna in nujna.

5.3 Pripombe tretjih oseb v zvezi z davčnimi olajšavami za zasebne vlagatelje

(57) BVK pozitivno ocenjuje splošni cilj glede davčnih olajšav za zasebne vlagatelje iz Zakona o kapitalskih naložbah. BVK meni, da je ta ukrep davčnih olajšav primerna spodbuda za fizične osebe, ki vlagajo v zelo tvegan segment financiranja na začetni stopnji, ki je obravnavano v Zakonu o kapitalskih naložbah.

(58) BAND opozarja, da so takšne davčne olajšave za fizične osebe, ki vlagajo v mlada podjetja, v drugih državah članicah običajne in se uporabljajo širše. BAND podpira uvedbo davčnih olajšav za zasebne vlagatelje, zato meni, da je Zakon o kapitalskih naložbah pozitiven. Vendar glede zelo omejenih davčnih ugodnosti, ki jih je mogoče uveljaviti le v primeru uspešnega izstopa, izraža pomisleke, da bo imel Zakon o kapitalskih naložbah znaten spodbujevalni vpliv na poslovne angele. BAND meni, da je zaradi delnega dohodkovnega postopka (nem. Teileinkünfteverfahren) največja možna davčna ugodnost na vlagatelja približno 14 210 EUR in ne približno 22 500 EUR, kot je navedla Nemčija. BAND meni, da je posredna

pomoč za ciljne družbe dejansko vedno pod *de minimis* pragom 200 000 EUR. Če je ugodnost dejansko mogoče izkoristiti, se to zgodi šele ob izstopu vlagatelja.

(59) BIO meni, da največja možna ugodnost, ki je zasebnemu vlagatelju zagotovljena le pod natančno določenimi pogoji, znaša 22 500 EUR. Ta znesek je zelo majhen in ni vezan na naložbo (ampak na odsvojitve deleža), zato ga ni mogoče prenesti na ciljne družbe.

6. PRIPOMBE NEMČIJE V ZVEZI S PRIPOMBAMI TRETJIH OSEB

(60) Nemčija je z dopisom z dne 22. maja 2009 odgovorila na pripombe tretjih oseb.

6.1 Ukrep glede davka na dohodek iz poslovne dejavnosti

(61) Po mnenju Nemčije BVK kljub kritični oceni Zakona o kapitalskih naložbah potrjuje, da Zakon o kapitalskih naložbah ne odstopa od pravnega položaja glede razmejitve med dejavnostjo upravljanja premoženja in gospodarsko dejavnostjo.

6.2 Ukrep prenosa izgube

(62) Nemčija opozarja, da bi predlog BVK o razširitvi ukrepa na celotno panogo zasebnega kapitala povzročil nepravilne mrtve izgube. Nemčija se je odločila za nujno razlikovanje, da bi zagotovila čim večjo ciljno usmerjenost ukrepa.

(63) Nemčija je poudarila, da BIO potrjuje mnenje Nemčije, da pomeni Zakon o kapitalskih naložbah usklajeno razlikovanje, ki temelji na objektivnih merilih in je namenjeno preprečevanju pretirane uporabe izgub.

6.3 Davčne olajšave za zasebne vlagatelje

(64) Po mnenju Nemčije pripombe tretjih oseb potrjujejo njeno stališče, da ukrep ne pomeni državne pomoči, ker je zelo omejen in posreden, usmerjen v dobiček in namenjen ciljnim družbam vseh držav članic.

7. PRAVNA OCENA

7.1 Obstoj pomoči

7.1.1 Ukrep glede davka na dohodek iz poslovne dejavnosti

(65) Komisija ima po formalnem postopku preiskave še vedno pomisleke v zvezi z domnevnim pravnim „pojasnilom“ dopisa iz leta 2003 v Zakonu o kapitalskih naložbah glede obveznosti plačila davka na dohodek iz poslovne dejavnosti.

- (66) Nemčija ocenjuje, da bodo zaradi tega ukrepa letne davčne izgube znašale 90 milijonov EUR. Takšne izgube utemeljuje z zmanjšanjem primerov „ponesrečene priprave pogodb“. Komisija meni, da takšna utemeljitev ni prepričljiva. Skoraj neverjetno se zdi, da družbe tveganega kapitala tako slabo poznajo davčno zakonodajo, da se ne bi mogle izogniti takšni „ponesrečeni pripravi pogodb“ in posledičnim davčnim obveznostim. Poleg tega tretje osebe jasno potrjujejo mnenje Komisije, saj je BVK ugotovila, da Zakon o kapitalskih naložbah prispeva k dodatni negotovosti v panogi.
- (67) Komisija v vsakem primeru meni, da ukrep nedvomno prispeva k izgubi državnih sredstev, ki bi jih država drugače (v prejšnjih okoliščinah) prejela. Zato Komisija ugotavlja, da se za ukrep uporabljajo državna sredstva.
- (68) Ne glede na vprašanje o združljivosti dopisa iz leta 2003 z značilnostmi in logiko nemškega davčnega sistema, ki je v tem primeru nepomembno, je Komisija v odločitvi o sprožitvi postopka ugotovila, da Zakon o kapitalskih naložbah jasno odstopa od dopisa, ker:
- družbe tveganega kapitala lahko poiščejo vlagatelje z javnimi ponudbami, kar ni vključeno v dopis iz leta 2003,
 - v skladu z Zakonom o kapitalskih naložbah lahko imajo družbe tveganega kapitala poslovne prostore in poslovno organizacijo za opravljanje svoje dejavnosti, medtem ko je v dopisu iz leta 2003 „obsežna lastna organizacija“ prepovedana, število zaposlenih in pisarniški prostori pa so omejeni na obseg, ki je običajen za veliko zasebno premoženje,
 - Zakon o kapitalskih naložbah podjetniške dejavnosti družb v portfelju prek družbe tveganega kapitala izrecno ne prepoveduje, medtem ko poslovna dejavnost družb v portfelju v dopisu iz leta 2003, kot je navedeno v recitalu 13, ni dovoljena.
- (69) Na podlagi pripomb, prejetih v postopku preiskave, ti pomisleki niso odpravljeni. Glede na to Komisija ugotavlja, da Zakon o kapitalskih naložbah razširja možno skupino upravičencev, za katere ne velja obveznost plačila davka na dohodek iz poslovne dejavnosti, ker so lahko nekatere družbe tveganega kapitala, ki so v skladu z dopisom iz leta 2003 zavezanci za plačilo davka na dohodek iz poslovne dejavnosti, razvrščene kot družbe, ki niso zavezanci za plačilo davka na dohodek iz poslovne dejavnosti. Tako zadevni ukrep nekaterim družbam tveganega kapitala zagotavlja davčno ugodnost, ker jim omogoča opravljanje nekaterih dejavnosti in oprostitev davčne obveznosti, kar pa ne velja za sklade tveganega kapitala/sklade zasebnega kapitala, za katere se uporablja le dopis iz leta 2003 in ki so zato zaradi opravljanja takšnih dejavnosti davčni zavezanci.
- (70) Poleg tega ukrep ne zagotavlja selektivne prednosti skladom tveganega kapitala/skladom zasebnega kapitala, ampak le družbam tveganega kapitala, za katere velja Zakon o kapitalskih naložbah. Ukrep je za družbo tveganega kapitala ugoden le, če jo zajema opredelitev iz Zakona o kapitalskih naložbah. Zato ukrepa ne morejo uporabiti skladi tveganega kapitala/skladi zasebnega kapitala, ki so za naložbe lastniškega kapitala v ciljnih družbah namenili manj kot 70 % vseh sredstev, tudi če na splošno opravljajo enake dejavnosti. Enako velja za sklade tveganega kapitala/sklade lastniškega kapitala, ki nimajo sedeža in uprave v Nemčiji. Zato ureditev iz Zakona o kapitalskih naložbah ne velja za sklade tveganega kapitala/sklade zasebnega kapitala, ki imajo v Nemčiji le poslovne enote, tudi če opravljajo enake dejavnosti kot družbe tveganega kapitala.
- (71) Tako so dela stroškov poslovanja (določene davčne obveznosti), ki bi jih morala v skladu s sedanjim pravnim okvirom običajno plačati podjetja sama, oproščena le podjetja, ki spadajo v to majhno skupino, pri čemer se ti stroški krijejo iz državnih sredstev. Upravičenci do takšne ugodnosti so zlasti subjekti, ki zagotavljajo zasebni kapital in tvegani kapital ter so konkurenti drugih investicijskih družb v Nemčiji ali drugih državah članicah. Ker se zaradi tega davčnega ukrepa povečajo finančna sredstva, ki jih lahko upravičenci uporabijo za opravljanje svoje dejavnosti, se njihov položaj okrepi v primerjavi z njihovimi konkurenti v Skupnosti. Zato bi lahko takšna pomoč prizadela konkurenco in trgovino med državami članicami.
- (72) Zato Komisija ugotavlja, da priglašeni ukrep glede davka na dohodek iz poslovne dejavnosti pomeni državno pomoč v skladu s členom 87(1) Pogodbe ES za nekatere družbe tveganega kapitala.
- 7.1.2 Prenos izgube
- (73) V skladu z navedbami iz točke 4.2 Nemčija načeloma priznava, da je ponovna uvedba prenosa izgube za družbe tveganega kapitala, ki vlagajo v ciljne družbe, selektivna in da daje prednost družbam tveganega kapitala in ciljnim družbam. Vendar Nemčija meni, da so družbe tveganega kapitala in ciljne družbe ustrezno in primerno razmejene ter da je razmejitev v skladu s točko 24 Obvestila Komisije o obdavčitvi ustvarjenega dohodka (v katerem je navedeno, da je lahko določeno razlikovanje v davčnem sistemu zaradi objektivnih razlik med davčnimi zavezanci utemeljeno) zaradi objektivnih razlik med davčnimi zavezanci utemeljena, ker je uvedba splošne omejitve glede uporabe izgube iz leta 2008 za trg tveganega kapitala zelo obremenjujoča.

- (74) Prvič, Komisija meni, da je za državo ukrep nedvomno povezan z izgubo državnih sredstev. To pomeni, da so za to zagotovljena državna sredstva. Davčne izgube pomenijo prednost za ciljne družbe in družbe tveganega kapitala, ker so upravičene do ukrepa. Milejše določbe o prenosu izgube, ki veljajo za ciljne družbe, v katerih pridobijo delež družbe tveganega kapitala, pomenijo za obe skupini podjetij gospodarsko prednost in jim omogočajo prihranek sredstev za obdavčitev. Za ciljno družbo je najprej ugoden prenos izgube, ker ji omogoča pobot izgub in plačilo nižjih davkov, kar v skladu s predpisi za preprečevanje zlorab ni možno. Ugodnost za družbo tveganega kapitala je skoraj neposredna, ker drugi pridobitelji pobota ne morejo uporabiti.
- (75) Ker je davčni prihranek na splošno možen le, če družbe tveganega kapitala vlagajo v ciljne družbe, imajo ciljne družbe tudi posredne koristi. Ukrep spodbuja družbe tveganega kapitala, da vlagajo v ciljne družbe in ne v druga podjetja, ki bi bila za vlagatelje tveganega kapitala zanimiva zaradi popolnoma gospodarskih razlogov. Glede na to lahko ciljne družbe pridobijo rizični kapital v drugačnem obsegu in pod drugačnimi pogoji, kot bi ga lahko brez ukrepa. Zato se lahko zaradi ukrepa posredno okrepi kapitalska osnova ciljnih družb.
- (76) Poleg tega je treba zavrniti navedbe Nemčije, da ta ukrep ne daje prednosti podjetjem v težavah, čeprav ni mogoče izključiti možnosti, da opredelitev ciljne družbe vključuje takšna podjetja. Po navedbah Nemčije ciljna družba v težavah nima dobička, s katerim bi pobotala izgubo in ki bi lahko bil obdavčen. Zato je možnost uporabe izgube iz prejšnjih obdobj za ta podjetja nepomembna. Poleg tega Zakon o kapitalskih naložbah ne daje prednosti podjetjem v težavah v skladu z opredelitvijo Skupnosti. Komisija meni, da te navedbe niso prepričljive, ker je lahko zaradi davčnih razlogov za pridobitelja podjetja v težavah ali „navideznega podjetja“ dejansko zanimiv predvsem prenos izgube.
- (77) Takšne prednosti bi lahko prizadele trgovino in konkurenco. Za družbe tveganega kapitala je Komisija to merilo preverila v zvezi z ureditvijo davka na dohodek iz poslovne dejavnosti v recitalu 71. V zvezi s ciljnimi družbami Komisija meni, da lahko ta podjetja opravljajo svojo dejavnost v kateri koli panogi, kar vključuje tudi panoge, v katerih se izvaja ali se lahko izvaja trgovina v Skupnosti. Zato bi lahko gospodarska prednost, ki jim je omogočena, prizadela konkurenco in trgovino med državami članicami.
- (78) Drugič, Komisija meni, da je selektivnost ukrepa nesporna.
- (79) Tretjič, Komisija meni, da Nemčija ni dokazala združljivosti ukrepa z značilnostmi in logiko nemškega davčnega sistema. Tudi če bi bila omejitev glede uporabe izgube za trg tveganega kapitala zelo obremenjujoča in bi bila zato posebna obravnava utemeljena, to po mnenju Komisije ne bi upravičevalo razlikovanja davčnih zavezancev, ki ga je uvedla Nemčija, ker iz prepovedi prenosa izgube ne bi bil izvzet celotni sektor tveganega kapitala. Če bi bile domneve Nemčije utemeljene, ne bi bilo objektivnega razloga za izključitev podjetij, ki niso družbe tveganega kapitala in ki vlagajo v ciljne družbe, iz ukrepa. Vendar lahko podjetja, ki niso družbe tveganega kapitala, uporabijo ukrep le zelo redko, tj. kadar pridobijo delež v ciljni družbi od družbe tveganega kapitala. To potrjujejo tudi pripombe BVK v točki 0.
- (80) Poleg tega se zdi, da ukrep ni združljiv z značilnostmi in logiko nemškega sistema, ker ni dokazano, zakaj je za družbe tveganega kapitala omejitev glede uporabe izgube zelo obremenjujoča, če vlagajo v ciljne družbe, ni pa obremenjujoča, če opravljajo enake dejavnosti, pri čemer zagotavljajo kapital drugim družbam, kot so osebne družbe, ki lahko imajo prav tako težave pri zagotavljanju rizičnega kapitala (zlasti mlada, inovativna podjetja).
- (81) Poleg tega Komisija meni, da je Nemčija nov splošni davčni predpis na tem področju določila že, ko je z Zakonom o reformi davka na ustvarjeni dohodek iz leta 2008 poostrila ukrepe za preprečevanje zlorab pri prenosu izgube, kot je navedeno v točki 2.4.1. Ti ukrepi za preprečevanje zlorab so delno razveljavljeni z milejšimi določbami o prenosu izgube, ki veljajo za določeno skupino podjetij, kar pa značilnosti in logika davčnega sistema, ki velja od leta 2008, ne utemeljujejo.
- (82) Zato Komisija ugotavlja, da priglašeni ukrep prenosa izgube pomeni državno pomoč v skladu s členom 87(1) Pogodbe ES za ciljne družbe in družbe tveganega kapitala.

7.1.3 Davčne olajšave za zasebne vlagatelje

- (83) Nemčija v skladu s točko 4.3 meni, da ta ukrep ne pomeni državne pomoči, ker so upravičenci fizične osebe. Poleg tega je navedla, da ciljne družbe zaradi ukrepa nimajo preverljive in količinsko opredeljive prednosti, zato ukrep ne vpliva na ceno deležev. Davčni prihranek zasebnih vlagateljev je zelo omejen in nastane le v primeru uspešnega izstopa vlagatelja. Zato Nemčija meni, da spodbuja ukrep zasebne vlagatelje k naložbam v ciljne družbe le neznatno. Ob upoštevanju tega je izkrižljanje konkurence med ciljnim družbami in drugimi podjetji zaradi ukrepa le neznatno.
- (84) Kot je navedeno v točki 2.1, izgubi Nemčija zaradi ukrepa 30 milijonov EUR državnih sredstev na leto. Zato je ukrep financiran iz državnih sredstev.
- (85) Zaradi davčnih spodbud zadevnega ukrepa bodo fizične osebe pripravljene vlagati v določeno skupino podjetij (tj. ciljne družbe) in ne v druga podjetja, ki bi bila za vlagatelje tveganega kapitala zanimiva zaradi popolnoma gospodarskih razlogov. Glede na to lahko ciljne družbe pridobijo rizični kapital v drugačnem obsegu in pod drugačnimi pogoji, kot bi ga lahko brez ukrepa. Zato se lahko zaradi ukrepa posredno okrepi kapitalska osnova ciljnih družb. Ta ugotovitev velja tudi, če je davčna ugodnost vlagateljev odvisna od prihodnjega dobička in je znesek razmeroma majhen, kot so poudarile Nemčija in tretje osebe. Glede na značilnosti ukrepa je ugodnost, ki jo bodo zaradi ukrepa imela ciljna podjetja, zelo težko vnaprej natančno količinsko opredeliti⁽¹⁷⁾. Zato ni mogoče ugotoviti, da gre pri pomoči za ciljne družbe v vsakem primeru za zneske *de minimis*. Poleg tega je dejstvo, da lahko davčne olajšave za fizične osebe, ki vlagajo v nekatera podjetja, ne glede na obseg ugodnosti, ki jo ima fizična oseba, pomenijo državno pomoč za ta podjetja, potrdilo Sodišče⁽¹⁸⁾.
- (86) Zato Komisija ugotavlja, da je ukrep glede olajšave pri davku od dohodka selektiven in daje prednost le nekaterim podjetjem, pri čemer jim v primerjavi z običajnimi tržnimi pogoji zagotavlja boljši dostop do rizičnega kapitala. Prednost je zagotovljena iz državnih sredstev, ker

gre načeloma za davčne izgube, ki fizičnim osebam zagotavljajo tržne spodbude za zagotovitev kapitala ciljnim družbam in ne drugim podjetjem, ki bi bila zaradi pričakovanih donosov običajno zanimiva za vlagatelje.

- (87) V kakšnem obsegu lahko takšna pomoč prizadene konkurenco in trgovino med državami članicami, je pojasnjeno v recitalu 77.
- (88) Zato Komisija ugotavlja, da spremenjeni ukrep glede olajšave pri davku od dohodka pomeni državno pomoč v skladu s členom 87(1) Pogodbe ES za ciljne družbe.

7.2 Združljivost s pravili o državni pomoči

7.2.1 Priglasitev ukrepa

- (89) Nemčija je s priglasitvijo Zakona o kapitalskih naložbah pred njegovim izvajanjem izpolnila obveznosti iz člena 88(3) Pogodbe ES. Ker je cilj vseh ukrepov iz Zakona o kapitalskih naložbah enak, tj. omogočiti lažje zagotavljanje zasebnega tveganega kapitala za podjetja, je Komisija na podlagi Smernic o rizičnem kapitalu preverila njihovo združljivost s skupnim trgom.
- (90) Poleg tega je Komisija preverila, ali se lahko za zadevne ukrepe uporabljajo drugi okviri ali uredbe o državni pomoči, kot je Okvir Skupnosti za državno pomoč za raziskave in razvoj ter inovacije⁽¹⁹⁾, Uredba Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (Uredba o splošnih skupinskih izjemah)⁽²⁰⁾ (v nadaljnjem besedilu: Uredba o splošnih skupinskih izjemah) ali Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis*⁽²¹⁾. V nasprotju z ukrepi, ki jih je Komisija preverila, so podjetja v težavah ter podjetja v ladjedelništvu, premogovništvu in jeklarstvu izključena s področja uporabe teh okvirov ali uredb Skupnosti in/ali je upravičenost do državne pomoči omejena le na mala in srednja podjetja. Zato Komisija meni, da teh okvirov in uredb Skupnosti zaradi njihovega področja uporabe ni mogoče uporabiti za priglašene ukrepe.

⁽¹⁷⁾ Razliko med zneskom in pogoji za zagotovitev kapitala brez ukrepa ter zneskom/pogoji na podlagi ukrepa je vnaprej zelo težko določiti.

⁽¹⁸⁾ Zadeva C-156/98, *Nemčija proti Komisiji*, Recueil 2000, str. I-6857, točka 64: „Kot je določeno v točki 30 te sodbe, je treba izhajati najprej iz dejstva, da je s sporno pomočjo zagotovljena pomoč za poslovanje upravičenih podjetij; [...]“

⁽¹⁹⁾ UL C 323, 30.12.2006, str. 1.

⁽²⁰⁾ UL L 214, 9.8.2008, str. 3.

⁽²¹⁾ UL L 379, 28.12.2006, str. 5–10.

7.2.2 Ukrep glede davka na dohodek iz poslovne dejavnosti

- (91) Kot je navedeno v točki 7.1.1, pomeni ukrep glede davka na dohodek iz poslovne dejavnosti državno pomoč za družbe tveganega kapitala. Ta ukrep družb tveganega kapitala ne spodbuja izrecno k naložbam rizičnega kapitala, ampak jim omogoča le razpolaganje z večjimi finančnimi sredstvi, o uporabi katerih se lahko prosto odločajo (tj. izplačilo višjih dividend partnerjem).
- (92) V nasprotju z navedenimi ukrepi se v skladu s Smernicami o rizičnem kapitalu državna pomoč v obliki rizičnega kapitala ne sme dodeliti velikim podjetjem, podjetjem v težavah ali podjetjem v ladjedelnstvu, premogovništvu in jeklarstvu. Vendar se ukrep glede davka na dohodek iz poslovne dejavnosti lahko uporablja za takšna podjetja, zlasti velika podjetja. Zato področje uporabe ukrepa ni združljivo s Smernicami o rizičnem kapitalu.
- (93) Ukrep ni združljiv z oddelkom 4 Smernic o rizičnem kapitalu, ker niso izpolnjeni posebni pogoji za uporabo tega oddelka. V skladu z oddelkom 4 najvišja stopnja tranš razpoložljivega kapitala ne sme presegati 1,5 milijona EUR za upravičenca v vsakem dvanajstmesečnem obdobju. Ukrep, ki ga je Komisija preverila, takšne zgornje meje ne določa. Poleg tega mora biti v skladu s Smernicami o rizičnem kapitalu financiranje v zvezi z ukrepi državne pomoči pri malih podjetjih omejeno na stopnjo širitve, pri srednje velikih podjetjih pa na začetno stopnjo. Ti pogoji niso izpolnjeni, ker so lahko ciljna podjetja tudi velika podjetja.
- (94) Ukrep ni v skladu s pravili o kumulaciji in poročanju iz oddelkov 6 in 7.1 Smernic o rizičnem kapitalu.
- (95) Poleg tega Komisija meni, da ukrepa ne more preveriti glede njegove združljivosti z določbami iz oddelka 5 Smernic o rizičnem kapitalu. V skladu s Smernicami o rizičnem kapitalu mora biti državna pomoč usmerjena na določeno tržno nepopolnost, za katero mora biti dovolj dokazov o obstoju. Nemčija ni predložila dokazov, da na ciljne družbe vpliva posamezna tržna nepopolnost.
- (96) Zato Komisija ugotavlja, da ukrep glede davka na dohodek iz poslovne dejavnosti ni združljiv s skupnim trgom.

7.2.3 Prenos izgube

- (97) Kot je navedeno v točki 7.1.2, pomeni ukrep prenosa izgube državno pomoč na ravni družb tveganega kapitala in ciljnih družb. Pomoč je v obliki davčne spodbude iz oddelka 4.2(d) Smernic o rizičnem kapitalu.
- (98) V skladu z razlogi iz recitalov 92, 93, 94 in 95 Komisija zadevnega ukrepa ne more šteti za združljivega s skupnim trgom, saj ni v skladu z merili o izključitvi iz oddelka 2.1, pravili o kumulaciji in poročanju iz oddelkov 6 in 7.1 Smernic o rizičnem kapitalu ter merili iz oddelka 4 Smernic o rizičnem kapitalu; poleg tega ni dokazov o tržnih nepopolnostih, ki bi vplivale na ciljne družbe in družbe tveganega kapitala, zato Komisija meni, da ni razlogov za podrobnejšo presojo združljivosti zadevnih ukrepov v skladu z oddelkom 5 Smernic o rizičnem kapitalu.
- (99) Pridobitev obstoječih deležev (zamenjava sredstev) v ciljni družbi pri tem ukrepu ni izključena. Zamenjava sredstev je v skladu z opredelitvijo „tveganega kapitala“ iz Smernic o rizičnem kapitalu nedopustna.
- (100) Poleg tega Komisija ugotavlja, da je omejitev davčne ugodnosti na družbe tveganega kapitala, ki vlagajo v kapitalne družbe, v nasprotju z opredeljenim ciljem ukrepa, tj. spodbujanjem naložb rizičnega kapitala. Ugotovljeno je namreč, da mlada, inovativna podjetja, ki potrebujejo rizični kapital, morda niso kapitalne družbe, ampak se odločijo za druge pravne oblike. Vendar ukrep ne zagotavlja ugodnosti mladim, inovativnim podjetjem v obliki osebne družbe.
- (101) Zato Komisija ugotavlja, da ukrep prenosa izgube ni združljiv s skupnim trgom.

7.2.4 Davčne olajšave za zasebne vlagatelje

- (102) Kot je navedeno v točki 7.1.3, pomeni ukrep glede olajšave pri davku od dohodka posredno državno pomoč na ravni ciljnih družb. Ker ukrep spodbuja fizične osebe k naložbam v ciljne družbe, je lahko v skladu z oddelkom 4.2(d) Smernic o rizičnem kapitalu ugoden za naložbe rizičnega kapitala.

(103) V skladu z razlogi iz recitalov 92, 93, 94 in 95 Komisija zadevnega ukrepa ne more šteti za združljivega s skupnim trgov, saj ni v skladu z merili o izključitvi iz oddelka 2.1, pravili o kumulaciji in poročanju iz oddelkov 6 in 7.1 Smernic o rizičnem kapitalu ter merili iz oddelka 4 Smernic o rizičnem kapitalu; poleg tega ni dokazov o tržnih nepopolnostih, ki bi vplivale na ciljne družbe in družbe tveganega kapitala, zato Komisija meni, da ni razlogov za podrobnejšo presojo združljivosti zadevnih ukrepov v skladu z oddelkom 5 Smernic o rizičnem kapitalu.

(104) Zato Komisija ugotavlja, da v skladu s Smernicami o rizičnem kapitalu ukrep glede olajšave pri davku od dohodka v sedanjih oblikah ni združljiv s skupnim trgov. Ker pa so spodbude za fizične osebe glede naložb v ciljne družbe razmeroma majhne in je zato tudi prednost, ki jo imajo ciljne družbe, majhna, ukrep le neznatno izkrivlja konkurenco med ciljnim družbami in podjetji, ki niso ciljne družbe. Poleg tega lahko ima ukrep splošne pozitivne učinke, če lahko prispeva k zagotavljanju rizičnega kapitala podjetjem, ki rizični kapital potrebujejo, v skladu z zanesljivo tržno logiko. Zasebni vlagatelji izbirajo ustrezne ciljne družbe glede na pričakovani dobiček iz kapitalske naložbe. Zato Komisija meni, da je ukrep mogoče uskladiti s pogoji iz Smernic o rizičnem kapitalu, če se izpolnijo pogoji iz člena 3 te odločbe.

7.3 Združljivost s skupnim trgov

(105) Ukrep glede davka na dohodek iz poslovne dejavnosti in ukrep prenosa izgube, ki lahko dajeta prednost družbam tveganega kapitala, nista v skladu s pravili skupnega trga, zlasti glede svobode ustanavljanja iz člena 43 Pogodbe ES (glej točko 3.5).

(106) Po navedbah Nemčije Zakon o kapitalskih naložbah podrobno določa strukturo in dejavnost družb tveganega kapitala. To vključuje zlasti pravila o vrsti poslov, naložbeni politiki družb tveganega kapitala, vprašanju vključitve v strukture koncernov in najmanjši nominalni vrednosti na enoto za deleže v družbah tveganega kapitala. Ta pravila veljajo za vse družbe tveganega kapitala. Pri nemških poslovnih enotah tujih organizacij za naložbe lastniškega kapitala ni mogoče zagotoviti, da

pravila izpolnjuje celotna organizacija. Zato bi tudi zelo omejeno priznanje nemških poslovnih enot omogočilo izogibanje pravilom in s tem njihovo dejansko razveljavitev. Vsak finančni organ nadzoruje podjetja, za katera je pristojen, v skladu s svojimi nacionalnimi predpisi, pri čemer je znaten del teh predpisov usklajen z zakonodajo EU. Vendar na področju financiranja s tveganim kapitalom predpisi o nadzoru še niso usklajeni z zakonodajo EU.

(107) Komisija ima še vedno pomisleke glede konkurence. Podjetja v ES in EGP s sedežem zunaj Nemčije in poslovno enoto v Nemčiji bi morala biti načeloma upravičena do pomoči, če lahko dokažejo, da izpolnjujejo pogoje iz shem pomoči ter določbe o strukturi in dejavnosti družb tveganega kapitala (če so združljive s Pogodbo ES). Trditev, da zvezni organ za finančni nadzor teh družb ne more nadzorovati, ne pomeni, da imajo te družbe konkurenčno prednost pred družbami, ustanovljenimi v Nemčiji, ali da dejansko ne izpolnjujejo pogojev iz shem pomoči ter določb o strukturi in dejavnosti družb tveganega kapitala. Zato ta trditev sama po sebi ne zadošča za odstopanje od temeljnega pravila iz Pogodbe ES.

(108) Na splošno je ugotovljeno, da bi lahko Nemčija ta cilj dosegla na manj diskriminacijski način⁽²²⁾. Izpolnjevanje pogojev iz shem pomoči bi bilo na primer mogoče preveriti s prostovoljno predložitvijo dokumentacije zveznemu organu za finančni nadzor za preverjanje, potrditvijo tujega nadzornega organa ali neodvisnimi revizijskimi poročili. Zato bi morala Nemčija tujim družbam s poslovno enoto v Nemčiji omogočiti, da dokažejo, da izpolnjujejo pogoje iz shem pomoči ter določbe o strukturi in dejavnosti družb tveganega kapitala.

(109) Zato Komisija ugotavlja, da ukrep glede davka na dohodek iz poslovne dejavnosti in ukrep prenosa izgube nista združljiva s skupnim trgov, ker nista v skladu z načelom svobode ustanavljanja iz člena 43 Pogodbe ES.

⁽²²⁾ Francija je pri državni pomoči N 629/07 (UL C 206, 1.9.2009, str. 1) omogočila dodelitev pomoči tudi tujim naložbenim strukturam, primerljivim s strukturami s sedežem v Franciji, ki jim je bila namenjena zadevna pomoč. Dodaten primer je državna pomoč N 36/09 (UL C 186, 8.8.2009, str. 3).

8. SKLEPNE UGOTOVITVE

(110) Komisija meni, da ukrep pomoči v zvezi z obveznostjo plačila davka na dohodek iz poslovne dejavnosti za družbe tveganega kapitala ni združljiv s Pogodbo ES.

(111) Poleg tega Komisija meni, da ukrep pomoči v zvezi s prenosom izgube pri ciljnih družbah, v katerih so udeležene družbe tveganega kapitala, ni združljiv s Pogodbo ES.

(112) Komisija meni, da se lahko združljivost ukrepa davčnih olajšav za zasebne vlagatelje s Pogodbo ES zagotovi z izpolnitvijo pogojev iz člena 3 te odločbe –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Načrtovane sheme državne pomoči Nemčije iz člena 1(19) in člena 4 Zakona o posodobitvi splošnih pogojev za kapitalske naložbe (Zakon o kapitalskih naložbah) niso združljive s skupnim trgovom.

Zato se sheme pomoči ne smejo izvesti.

Člen 2

Načrtovani ukrep državne pomoči Nemčije iz člena 1(20) Zakona o kapitalskih naložbah je združljiv s skupnim trgovom, če so izpolnjeni pogoji iz člena 3.

Člen 3

Shema državne pomoči iz člena 1(20) Zakona o kapitalskih naložbah se prilagodi tako, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

— opredelitev „ciljnih družb“ se omeji na mala in srednja podjetja v skladu z opredelitvijo iz Priloge I k Uredbi o splošnih skupinskih izjemah ⁽²³⁾,

— iz opredelitve „ciljnih družb“ so izključena podjetja v težavah ter podjetja v ladjedelništvu, premogovništvu in jeklarstvu,

— najvišja tranša razpoložljivega kapitala znaša 1,5 milijona EUR za ciljno malo in srednje podjetje v dvanajstmesečnem obdobju ter je omejena na financiranje stopnje zbiranja sredstev, zagona in širitve,

— Nemčija pripravi mehanizem, ki zagotavlja, da je ukrep v skladu s pravili o kumulaciji in poročanju iz oddelkov 6 in 7.1 Smernic o rizičnem kapitalu,

— nakup obstoječih delnic (zamenjava kapitala) v ciljnim malem in srednjem podjetju je izključen,

— posebni pogoji glede pravne oblike ciljne družbe niso določeni.

Člen 4

Nemčija v dveh mesecih po uradnem obvestilu o tej odločbi obvesti Komisijo o ukrepih, ki jih je sprejela za uskladitev s to odločbo.

Člen 5

Ta odločba je naslovljena na Zvezno republiko Nemčijo.

V Bruslju, 30. septembra 2009

Za Komisijo

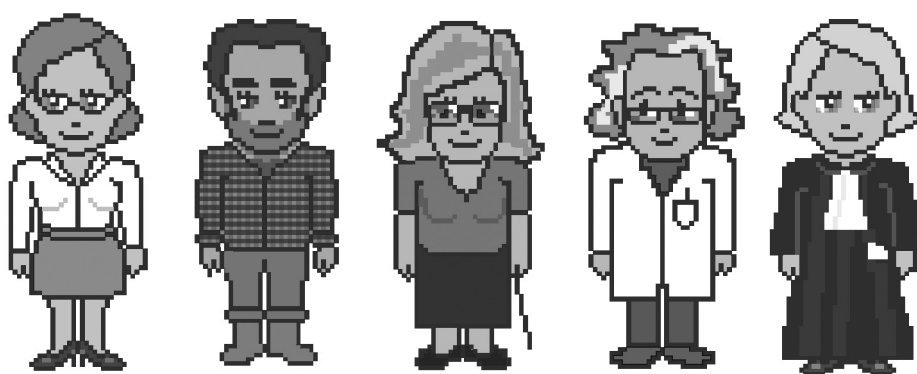
Neelie KROES

Članica Komisije

⁽²³⁾ Glej opombo 20.

EU Book shop

Vse publikacije EU,
ki jih iščete!

bookshop.europa.eu

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

